

گه زه دريسره نه وهم؟

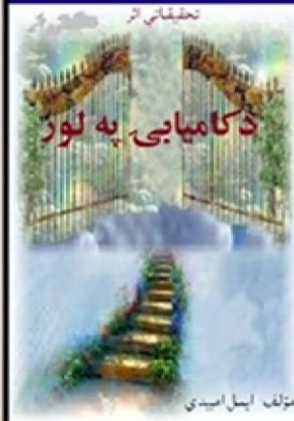
ناول

ليکوال:

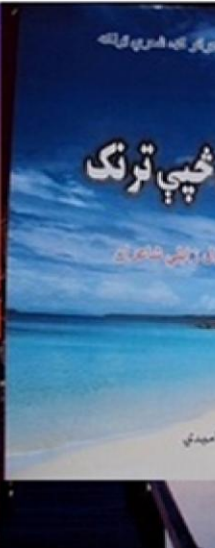
ايمل اميدي

Ketabton.com

گه زه دريسره نه وهم؟

ناول

ليکوال: ايميل اميدي

که زه درسره نه وم؟

ناول

ليکوال :
ایمل امیدی

۱۳۹۲ لمریز کال

که زه در سره نه وم؟ (ناول)

د کتاب نول حقوق د لیکوال سره خوندي دي .

د کتاب پښندنه

که زه در سره نه وم؟ (ناول)

د کتاب نوم

ایمل امیدي - Aimal.omed@gmail.com

لیکوال

حکمت الله هلال

کمپوزر

ایمل امیدي

ډیزاین

جوزا ۱۳۹۲ ل کال، ۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ کال او شمېر

مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنایي کتابتون

انلاین چاري:

www.Larawbar.com

دالی

۱: هغه مینانو ته چي خپل ثمرته درسیدو لپاره یې خپل ژوند وقف کړی وي خورسیدلی نه وي.

۲: دفرید سپیخلي، پاکي او له حیا ډکي میني ته.

منه او کورودانی

د خدای جل جلاله څخه زرواري شکر کوم چي ماته يي بيادومره وس او توان راکړ چي خپلومينو الوته يوبل ناول وليکم. رابه شم د ناول تعريف ته ترڅو لوستونکي لاهم بڼه ورباندي وپوهيږي.

ناول د لاتيني ژبي د (نوس) د کليمې څخه اخستل شوی دی چې نوی شي ته وايي. او د ناول تعريف هم داسي دي چي ناول په لغات کي نوي، تازه او عجب ته وايي. ناول ته ځکه ناول وايي چې د زرو فکلوريکونکلونو او افسانو پرځاي يو نوی شي منح ته راغی. د ناول جوړښت له کيسې سره ډير ورته دي مگر توپيري يوازي دادي چې ناول څو غوتي لري او کيسه يوازي يوه يا دوې غوته لري. کيسه يو يادوه کرکټره لري خو په ناول کي هرڅومره کرکټره راتللاي شي.

کيسه يوازي يوه يادوې پيښي انځوروي مگر ناول څو پيښي رانعاړي. اوبل ناول ته د کيسې اوږد شکل هم ويلاي شو.

کيسه له يوې جملې څه شروع تر پنځلس مخونو پوري. ناول له پنځه او يا مخونو څه شروع تر پنځه سوو مخونو پوري. او کله چي له پنځه سوو مخونو اضافه شونو هغه ته بيان ناول نه بلکي رومان وايي. چي له پنځه سوو صحفو څخه تر پنځلس سوو صحفو پوري وي چي له دې څخه بل داسي اوږد فورم نشته او نه تراوسه چاورته کوم نوم انتخاب کړي. دلته لوستونکو ته سوال پيدانه شي چي له پنځلس مخونو څخه تر پنځه او يا مخونو پوري هغه داستان ته څه وايي، نو هغه ته بيارومالت وايي.

يادونه يي ځکه اړينه بولم ترڅو له ټولو اړخونو سره د کيسې، ناول، رومالت او رومان اشنا سو. خدای جل جلاله دي وکړي چي ستاسو د خوښي سبب وگرځي او بحث يي راڅخه اوږد شوي نه وي او که کومه غلطې او يا کوم ځاي راڅخه اشتباهه شوی وي نو ستاسو ټولو څخه معذورت غواړم داځکه چي انسان له اشتباهاتو څخه خالي نه وي.

له بناغلي حاجي هدايت الله (فضي) څخه يوه نړۍ منه کوم چي په دې ناول د تصحيح او ورسره د کمپيوټري سهوي چي کي شوي وي، په پوره ايماندارۍ او له مصروفيتونو سر بيره خپل قيمتي

که زه دسرره نه وم؟ (ناول)

وخت ورته ضايع کړې. ورسره له بناغلی او نیږدې ملگري حکمت الله (هلال) څخه هم یوه دنیا مننه کوم چې دخپلو بوختیاوو سربیره یې زما د ناول کمپوز ته ځگر وټکوي. همدارنگه دخپل نیږدې ملگري اوتکره شاعر عبدالمنان (هنر) څخه یوه نړۍ مننه کوم چې زه یې دادب په ډگر کې ډیره خولۍ یم اولامې ورته هڅوي.

دیور وبنانه، اباد او خوشحاله افغانستان په هیله.

ستاسو ورور

ایمل امیدی

۲۹- ثور- ۱۳۹۲

کلات بنار خپله جونگره

بسم الله الرحمن الرحيم

لومړی څپرکی

ما به هميشه خپله د خاطر اتو کتابچه له ځانه سره گرزوله ، دا ځکه چې هره موضوع به راته پيښه شوه ما به هغه له ځان سره نوټ کړه اودامي ټينگ عزم او اراده کړې وه چې ترڅو ژوندی يم خپل د ژوند خوږې او ترڅې خاطرې سره يوځای او هيڅ يې هيريدو ته پرېښدم . که څه هم نيږدې ملگري مي اصف هم دکتلو لپاره په واري واري راڅخه غوښتنه کوله خو ما ورته نه ورکول اونه مي غوښتل چې څوک دي زما د ژوند له رازه خبر شي . يوه ورځ اصف خان گوښه کړم او راته وبيي ويل چې ياره داسي بنايسته خوښينه لرم چې بيخي نور نو د بنايسته زور نه په رسيږي . ماله هغوي سره خبرې کړي او هغوي مي په دې رضا کړي دي چې ستاسره دوستي وکړي نور اڅه چې دا کار درته وکړم . خوماته به يې چې کله داسي خبري وکړي ما به سخت غبرگون ښودي او دابه مي په سختو ټکو ردوله چې ته ولي نه پوهيږي ، زه نه غواړم چې په ژوند کې بل واده وکړم ، دابه مي ورته وويل او ځني خوا بدي به شوم ، دوي دري ورځي به مي بيخي ورسره ليدل هم نه ، خوبيا به ورته مجبوره وم او هيڅ چاره مي نه ځني درلوده ځکه د ډيرې مودې انډيوال مي و . ده غريب به زما په خاطر ډيره هڅه او کوښښ کاوه خو په دې نه پوهيدی چې زه ولي بل واده نه کوم . دده دا گمان و چې پر ما خپله لومړنۍ ښځه ډيره گرانه وه او اوس نه غواړي چې دهغې ځای دي بله ښځه ونيسي ، خو په اصل کې دی مي هم له موضوع صحي نه و خبر . يوه ورځ اصف خان خپلو نورو ملگرو ته ميلمستيا کړې وه ، زه يې هم خبر کړي وم ، ښه وخت موسره تيراوښه ډير مجلس مو وکړ . کله چې د خوب وخت شونو نور ملگري يې خپلو کورونو ته ولاړل زه ورسره پاته شوم ، ما د پنځو دقيقو لپاره غوښتنه ځني وکړه ترڅو د ميلمستيا ټول تفصيل په خپلو خاطر اتو کې وليکم ، ده غريب هم راته اجازه را کړه او راته يې وويل:

(ستادي د ښادي د خاطر اتو کار شي ، هميشه ته يې او خاطر ات) ما ورته وويل : اصف خانه ! ته نوددې خاطر اتو له خونده څه خبر يې؟

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(-خداي جل جلاله مي دي نه ځني خبروي ، بيا به لکه ته دغسي ليونی يم ، بل کار به نه لرم او نه به بل کار کولاي شم)

_ما کارونه تاسوته پري ايښي دي.نومي په خپلو خاطراتو کي داسي وليکل:اي زما ميني !ته خو خداي جل جلاله راته دانسان په بڼه ملايکه راليرلې وې.زه ډير گنهگار او ډير ظالم يم چي ستا مينه مي هيڅ درک نکړه.ستا هره خبره هرځاي او په هروخت کي غم خو پريږده د خوشحالي په وخت کي هم راته ياد پري.ته باور په خداي جل جلاله وکړه نن مي طبيعت يو څه برابر وو او د څو لحظو لپاره مي هيره کړې وې اوله خپلو ملگرو سره مي يو څه وخنډل.

خو د خنډلو په وخت مي هم نه بي هيره شوې ، ما به دا گمان کاوه چي ته هم راسره بي او د خنډالامل مې ته بي.په رښتيا چي اصف خان زما ډير خيال ساتي او ډيري زړه راسره غواړي. ميلمستيا بي کړې وه ، ماته بي هم دعوت را کړی و ، ډير شه وخت مي تير شو او دا ارمان به راته ودریدی چي کاشکي ته ژوندی واي او مادرت هره خبره او هره څه چي به په ميلمستيا کي تيار شوي وؤ هغه ټول ويلي واي.ستاد اعادت مي ډير خوښ وچي کله به زه يوځاي ميلمه وم نو بيرته چي به کورته راتلم ، تابه له هرڅه مخکي د ډوډی پوښتنه کول ، چي څه شي بي پاخه کړي وؤ؟ شيان بي پاک وؤ ، تا ډوډی لږ خوړل او که ډيره؟ بده خوبه نه وي درباندي لگيدلې؟...خو افسوس افسوس افسوس....

هيڅ په لاس نه راځي بغير د افسوس او ارمان کولو څخه.زه بڼه پوهيدم چي ډير درباندي گران وم بيله ما ژوند نه شي کولاي ، ستا درښتيني مينه حقيقت راته څرگنده شو.ته د درواغو او دوکي ورکولو له جملي څخه نه وې.ته د بي وفا ووله جملي څخه نه وې ، پرتا وفا خلاصه وه او هيڅ زور بي نه درباندي رسيدی. ستا سره وفا اورښتينيولي هيڅ مقابله نشو اي کولاي. زه ستا مجرم اوستا قاتل يم ، بل څه خومي په وس کي نه دي اوس پرته ددې چي ستا يادونو ته وژاړم او يو څه کرار خپل نا کرار زړه ته وروبخښم.تاته دي الله جل جلاله هيڅ سزانه درکوي ، زه په خپل ځان خپله شاهدي ادا کوم چي زه دي قاتل يم ، تاته چي هره سزادرکول کيږي ماته دي خداي جل جلاله په دواړو جهانو کي را کړي.په دې خو پوهيږم چي ددې دنيا په سزاخو مبتلا مبتلا يم او اميد لرم چي داخرت سزابه هم زما په نصيب وي.اوف!!!که ته ژوندی واي اوزما دا حال دي ليدلي واي نوبه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

درته معلوم شوي وه چي پرما څه تيريري. د خداي جل جلاله بختوره وي چي د دنيا له ټولو مصيبتونو څخه دي ځان خلاص کړ او زه دي ورته يوازي پريښودم زه به په دي لويديلي وجود څنگه له دي ټولو مصيبتونو سره مقابله وکړاي شم؟ ته وي چي زه دي له هر ډول مقابلې سره اشنا کړم او هيڅ شي ته به مي وارنه وخطا، خونن زه ډيريبي وسه او تنه يم زه ستا پرته هيڅ نه يم، کله چي دي زه پرايښي يم له هغه ورځي څخه تر اوسه ځان تنها اوبي کسه احساسوم. دغه څو جملې مي وليکلې او بيا مي له اصف څخه بخښنه وغوښتل، هغه راته داسي حيران پاته و څوما ورباندي رغ کړل، کله چي يي راته پام شو، نويي راته وويل:

(زه په ولاتاته حيران پاته يم، څنگه يو په يو دي ټول ژوند ته بدلون ورکړ؟ لومړی څنگه وي او اوس څنگه شوی يي؟ ټول چورت دي له قلم او کتابچي سره وي. داسي ظلم له ځانه سره مه کوه، اخير به ليونۍ شي او مخلوق به په ځان وخنډوي؟)

يا! انشاء الله هغه حد ته به ونه رسيږم، خوزه څنگه وکړم؟ پرته له قلم او کتابچي څخه په بل هيڅ شي مي پام نه غلطيري. دغه کتابچه او قلم دي چي زما چورت او فکريي پريلي خواړولي دي.

زه ولي تاته څه نه وايم، خوله تاهيله کوم ته هم بيا څه مه راته وايه. ده غريب به نور څه نشوراباندي کولاي نوبه يي خپل کار ته پريښودم. وخت ناوخته شوی و، د خوب ځاي يي راسم کړ، په ځاي کي بیده شوم، خوب نه راتلی پر خپل ځان او حال مي ډير افسوس کاوه، حيران به پاته وم چي رښتيا هم زه په څه اخته يم او څه کوم؟ ټول دنيايي کارونه خو وه راڅخه پاته، د کور کارونه مي لاهم نشو کولی.

زه په دغو خپلو تير او او سنيو يادونو کي غرق وم چي ناڅاپه مي ساه بنده بنده کيده او پرسرمي ورسره درد شو، تقريباً پنځه دقيقې مي ساه بنده بنده کيده بيرته سمه شوه خود سردرد مي لاهم پسي شديد کيده. اخيره ځان وبيږيدم چي داسي نه وي دلته پسي مړ شم. په تاوان خويي پوهيدم ځکه دغه شپه مي ډير له اندازې زيات چورت وواهه. خپله خومي څه نشو کولاي نومي اصف خان

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ته زحمت ورکړ او هغه مظلوم مي د شپې په دريو بجو له خوبه را کښينوی، هغه هم سره وار خطا شو او د یرژراغی پوښتنه يي راڅخه وکړه چې
(خیرت خوبه وي درته؟)

خیر او خیرت دی یاره! زه یو څه مریض شوم. یو وار مي ساه بنده شوه او سر مي هم درد ورسره شروع کړ، خو ساه بندي مي ورکه شوه او د سردرد مي لاندی ورک شوی. کچيري کورد سردرد گولی. وي راته رايي وړه بيخي د سردرد مړ کړم. دي هم په گولی. پسي کورته ولاړی او گولی. يي راته راوړې. ډيرمي پرسردرد وودوې گولی. مي له پاکته څخه راوايستې، غوښتل مي چې تيري يي کړم، گولی. مي لاتيري کړې نه وي چې د شاه په تخته پسي غوڅار شوم.

دوهم څپرکی

کله چې پرسد شوم گورم چې په روغتون کې راته سیرومان چالان دي، دوه ډاکټران مي یو یوې خواته او یو بل ډاکټر مي دابلي خواته ولاړ دی، ماته یې مبارکي راکړه. زه یوڅه وار خطا وم خوبیا هم حیران دې مبارکۍ ته شوم چې دڅه شي لپاره مبارکي راکوي، پوښتنه مي ځني وکړه چې خیرت خوبه وي؟ یوه ډاکټر راته وویل:

(مورډرته دنوي ژوند مبارکي درکړه، دخداي جل جلاله نیک بخته بنده یې چې روغ پاته شوې؟) دډاکټر په خبره حیران پاته شوم چې څنگه روغ پاته شوم، ماورځني پوښتنه کوله چې دوهم ډاکټر راته وویل:

(پرتاتیره شپه مغزي سکتته راغلې وه، داسکتته له ډیرغم، پریشاني او له زیاتو چورتونو څخه پرچاراځي، خوپه کم چا چې په دومره تیزصورت سره راغلې وي بیاڅوک نه دي ځني پاته شوی، بس یوازي ته وي چې له دې سکتې څخه روغ رمت وتلی یې. پام دي وي که دوهم ځل درباندي داحمله راغله نوله ژوند سره به دتل لپاره خداي جل جلاله په امانې ووايي).

ماپه زړه کې داویل چې کاشکې خونه وای پاته شوی. دخپلې راپېښې شوي ناروغۍ څخه په روغتون کې خبرشوم، چې تیره شپه داصف په کور کې راباندي حمله راغلې وه. اصف خان هم په روغتون کې دوې ورځې راسره و، وروسته ډاکټرانوراته اجازه راکړه اوله روغتون څخه یې خارج کړو. کورته نه ولاړم له اصف خان سره دده کورته ولاړم ډیرنصیحتونه یې راته وکړل (چې ته ولي داسې له ژونده ناامیده یې؟ باید له ژونده خوند واخلي. ژوند په ناامیدۍ اوناهیلي نه تیرېږي. اخیردخپل کوراوخپلوملگرواودوستانو په خاطر خوباید دځان خیال وساتئ. ته پوهیږي خداي جل جلاله مه کړه که مړشوی وای نوبه پرمونږ څه تیریدل ولي دغسې له ځانه سره کوي اوولي دغسې له مونږ سره کوي، اخیرخودځان حفاظت فرض دی) داصف له خبرومتاثره شوم اوورسره مي داکلک هوډ وکړ چې پس له دې به نورنه غم وي اونه پریشاني. کله چې مي دغم نوم

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ورته واخيستي خپله دخاطر اتو کتابچه مي را په ياد شول، دستي مي اصف خان ته وويل چي وروره زما کتابچه؟ ځکه زما بي له کتابچي يوه ثانيه هم کرار نشته.

اصف راته وويل :

(دغسي، اوس دي راسره وعده وکړه چي نوره غم او پریشاني نه وي، اوس بيا د کتابچي پوښتنه کوي. زه پوهيږم چي ټول غم درته کتابچي جوړ کړي دی له هغې څخه دي خلاصومه او هغه به اورته واچوم)

ماژر ورته وويل چي گوره چي اورته يي وانه چوپي؟ رښتيا هم په هغه کتابچه کي زما ټول ژوند دی، که دي له کتابچي خلاص کړم زه به هم مريم. اصف خان بيا راته حيران پاته شو چي دي ولي دومره ټينگار ددومره زحمتونو او ناروغۍ سربيره په کتابچه باندي کوي، راته يي وويل:

(اوس خونه کيږي، سبا يي درته درکوم. اوته بايد ډير استراحت وکړي داځکه چي ډاکټرانو ډير ټينگار ستا د استراحت کوي. ته نه بايد يو څو ورځي پر ځان فشار راولي. له کتابچي دي بيغمه شه سباله خيره يي بيرته درته درکوم)

ما چي اصف ته وکتل چي زما خبره نه مني نو مي ورته وويل: اوس چي راته کتابچه نه راوړي نو يوه وعده به راسره کوي چي زما کتابچه به نه گوري؟ دغه وعده راسره وکړه نورو بيغمه کيږم. اصف خان هم وعده راکړه چي صحي ده نه يي گورم. څه ځني غواړم (که مي ستا کتابچه وکتل زما څه به هم ليونی جوړ شي.) تر ډيره راسره وو اخير مي ورته اجازه ورکړه چي نور مي يوازي پريږدي..

اصف خان چي کله کورته ولاړي په خپله وعده يي وفا ونه کړه زما کتابچه يي را اخيستي وه سرتريايه يي لوستي وه. مانو په خپله کتابچه کي زما د ژوند ټوله کيسه په داسي ترتيب او تفصيل سره ليکلې وه.

دریم خپرکی

ما به ټوله ورځ د جمیل کا کاپه کورکي تیره کړه. پرسپوږمې خاله زه ډیر په دې خاطر گران وم چې ما به له دوي سره همیشه په هر کارکي مرسته کوله او هم به مي ورته له بازاره کوم شيان چې د دوي په کاریدل ورته راوړل به مي، دا ځکه چې دوي په کورکي بل نارینه ماشوم نه درلودی. یوه لوريي درلوده خانگه چې هغه پردوي ډیره گرانه وه او زه به یې نه په کیده چې بازار ته یې په سودا پسې ولیږي، یوزه وم او هر وخت به بازار ته په شیانو پسې تلم دخپل کور او د دوي دکور سودا مي یوځای راوړل. د خانگې به هم راسره وخت ښه تیر وو، د باندي به دا نه وتله، مونږ به په کورکي بازی کولی. زه پنځلس کلن وم او خانگه لس کلنه وه دواړه داسي غټیدو چې بیخي زمونږ کورنۍ راته حیراني تللي وې، ځکه په دغه موسم کي هم هلک ژر غټیږي او هم نجلی. زه به له خانگې سره دومره خوشحاله وم چې اخیر خوبه خپل کورته په شپو شپو نه تلم او د دوي په کورکي به پاته وم. زما دکورنۍ له خوا به هم پر ما د افشار نه وچي ولي هلته پاته کیږم، ځکه دوي راباندي خبر وو چې زه له دوي سره مرسته کوم او دوي هم زما مرستې ته ډیره اړتیا لري او له بله پلوه سره گاونډیان و. گاونډیتوب چې څوک وپالي ډیر خوند کوي، داسي سره معلومیږي لکه یوه کورنۍ چې وي. اوبل د اسلام سپیڅلي پیغمبر (ص) حدیث شریف دی چې باید د گاونډی ډیر خیال وساتل شي په حال یې هر څوک ځان خبر کړي او یوله بل سره مرسته وکړي. په خوشحالی یې خوشحاله خوپه غم یې ورگډ وي. زه به چې کله په ښوونځۍ کي وم چورت به مي له خانگې سره وو او دې ته به ښه تلواري وم چې ژر رخصتي شي او د دوي کورته ولاړ شم. یوه ورځ له ښوونځۍ څخه رارخصت شوم او په تلوار سره راغلم د خانگې کورته. کله چې یې کورته راوړسیدم گورم چې په دروازه باندي یې غټ قلف څږیږي او هیڅوک یې په کورکي نشته نه جمیل کا کاکا شته نه سپوږمې خاله شته او نه هم خانگه. لالهانده اوسرگردانه راغلم کورته له مور څخه مي پوښتنه وکړه مورې! نه جمیل کا کاکا شته او نه هم سپوږمې خاله. دوي ته خوبه کومه ستونزه پېښه نه وي؟ په کورکي غټ قلف څږیږي. مور مي راته ویل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(هغوي خو ولاړل مهاجر شول پاکستان ته. دلته دي سپوږمۍ خاله راغلي وه اوزما څه يې خدای په امانې وکړه، پرتا يې ډير سلامونه ويل، دا يې هم راته وويل چې فرید جان به زما له خوامچوي. راسه چې د سپوږمۍ خاله حق دي پرځای کړم. مورمي پرسرمچ کړم اوماورته وژړل. مورمي راڅخه پوښتنه وکړه چې زويه! ولي څه وشول؟ په څه شي ژاړې؟)

ماورته وويل :

دوي نوزه ولي يوازي پريښودم ، خوزه به يې هم ورسره بيولي واي؟

مورمي راته وويل:

(زويه! ليونۍ شوی يې که دي بنګي کړي دي؟ ته خوزما زوي يې او هغو ته خو پردی يې) ماته مي دموردا خبرو هېڅ خوند رانه کړله کوره په ژړا ژړا راووتم اودڅانګې دکورله دروازي سره کښينستم اوبندي دروازي ته مي ژړل. دومره مي ژړلي وو چې له زياتي ژړا له امله هلته پسي ويده شوی وم. په خوب کي مي څانګه وليده چې راته وايي:

(فریده! مادخبروماما په دوکان کي غټه ناوکی وليده ، ته دا پسي واخله اوراته رايې وړه). زه هم پسي ولاړم ناوکی مي دخبروماماله دوکانه ورته واخيستل اوڅانګې ته مي ورکړه خوبيا راته وايي:

(زه درڅه خوابدي يم؟ زمونږ کړه بيامه راځه ، بالاستاسره لوبي نه کوم له دې ناوکی سره لوبي کوم. ځه بيا زمونږ کورته مه راځه). زه ورته زاري کوم چې مانو څه کړي دي چې راڅخه خوابدي شوي؟

داراته وايي :

(ستامورزه وو هلم اوس مي ستا څه هم خوابده ده ، څه چې بيادي ونه وينم. زه يې له کوره په زوره راوايستم او خپل کورته راغلم) مورته مي په زوره ورږغ کړل اي مور! دمورپه ويلو سره له خوبه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

راوینس شوم گورم چي هلته دڅانگې دکور له دروازي سره پروت وم. له هغه ځايه راغلم کورته.
دمورمي راته پام شو چي طبيعت مي برابر نه دي رانغ يي کړل

(فريده زويه! ولي داسي خوابدي يي؟ موردې له تا جارشي ما درته ستا دخونبي شيان پاخه کړي
دي. ته ورته وگوره وريجي اوچپس. په مور خوگران يي) ما ورته بهانه وکړه چي زما هيڅ شي ته زړه
نه کيږي. نن يي راته ډير کورني کار را کړي دی هغه ليکم سبایي راڅخه غواړي.

څلورم څپرکی

پنځه کاله یو په بل پسې تیر شوي وؤ او مانو خانگه او کورنۍ یې بیخي له ذهنه څخه ایستلي ول. ټول چورت به مې له خپلو درسونو سره و او دا ارمان مې درلودی چې په راتلونکی کې یو تکړه او ماهره انجینر شم. اخیرې کال مې وچې له بنوونځۍ څخه فارغیدم او د کانکور لپاره مې ښه چمتووالي نیولی و ترڅو وکولای شم خپلو هیلو او ارزوگانو ته ورسېرم. د کانکور د ازموینو ورځې شپې یو په بل پسې تیریدې چې پلار مې له دې فاني دنیا څخه د تل لپاره سترگې پټې کړې. د پلار مرگ مو ټولې کورنۍ ته غټه ضربه ورکړه خصوصاً ماته دا ځکه چې د ټول کورس پرستی ماته راله غاړې شوه او د دې سرپرستی او مسولت سره مې د ژوند ټولې هیلې له خاورو سره خاورې شوې او زه بیادې اندازې ته ورسیدم چې هیڅ مې بیا په فکر کې هم نه دي راگرزیدلي چې زه دې بیا په خپل ژوند کې درس ووايم .

د ځوانۍ مرحلې ته رسیدلي وم او مور به مې راته ډیر ډیر ویل چې (زویه! اوس دي وخت ددې رارسیدلي دی چې خپل ژوند برابر کړې او د ځان لپاره د ژوند ملگرې پیدا کړې؟) خو ما به مې مور ته ویل چې زه به اوس له دې کاره تیر شم، وخت خومې لپاته دي یوڅه عمر به لانور صبر شم، له یوې خوا به د کور مشکلات سره لږ شي او بل پیسې به یوڅه سره برابري کړو واده خو په هروخت کې کیږي. خو په مور مې ډیر گران وم او بل دمور زړه وي او لاد یې دمینې څخه ناخبره وي راته ویل به یې (زویه! زه خواوس لا ژوندی يم څومې ستانا وې نه وي لیدلې ارمانونه به مې نیمگړې پاته وي، ستا د واده ارمان لا په زړه کې لرم، بیا که مړه هم شم پروا نه کوي) ما هم دمور خبره په ځمکه کې نشوای غورځولای نومې خپل اختیار مور ته ورکړ چې ته پوهېږې او کار دي په هرځای کې چې ښځه راته کوې زما درسره خوښه ده. مور مې هم زما دا اختیار په ورکولو سره خوشحاله شوه. له هر دو ست او خپل څخه به یې پوښتنې کولې چې (د فرید لپاره چیرې دوستي وکړم؟) له هر چا سره به یې مشورې کولې چې ښه ښځه ورته وغواړم، چې هم ښایسته وي او هم کاریگره. په اوس عصر کې خودغه دواړه شیان ډیر ضروري وي، هرڅوک چې له چا سره دوستي کوي نو دغه دوو شیانو ته ډیر پام کوي چې هم ښایسته وي او هم کاریگره. که بد رنگه وي هغې ته گوري لاهم نه. اخیره د ټولو

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

دوستانو او خپلوانو په مشوره يي راته داشرف اكا لور انتخاب كړه چې هم بنايسته ده هم كاريگره او يو ډير بڼه خوي لابل پكښې كې و هغه داچې دينداره هم ده. نومي مور او خونوري بسخي داشرف اكا كورته په مرکه ولاړلې، هغوي هم ورسره خوبه كړي وه. په يوه اوونۍ كې يې ورته ستن اوتار وركړل!

يوخو ورځې موبه كور كې خوشحالي شوې اوزه هم ډير خوشحاله وم داځكه چې لومړۍ كوزده ډير خوندلري اودانسان ژوند ته سل فيصده بدلون وركوي، بيخي دهغي ورځې تعبيرنشم كولاي واقعا چې دكوزدې په كولو سره مي داوړو ډير درانه بارونه سپك شول اوزيات راحت مي احساساوه. لنډه داچې دا خوشحالي مي ترواده پوري دوام وكړ. ټوله كورنۍ، خپلوان اودوستان مي راسره زيات خوشحاله وو. واده مي لانه وو كړې چې دجميل كاكا كډه بيرته له پاكستانه څخه افغانستان ته وروسته دپنځه نيمو كلونو څخه راوريښيده خوماچې كومه مينه اومحبت مخكې ورسره درلود اوس مي ورسره نه و اونه مي غوښتل چې ورسره ووينم لاهم، خومورمي ددوي په راتگ زياته خوشحاله شوه اودستي يې دوي ټولوته ميلمستيا وكړه. دميلمستيا په ورځ مي مورته بهانه وكړه چې زه هم يوځاي ميلمه يم. مورمي راته ډيرو ويل چې (كه كورپاته شي نو به بڼه وي اودجميل كاكا سره به خبري وكړې، هغوي هم ستا دليدلو شوق لري. پخواخو ډير درباندي گران وو؟) خوما بيا هم ورته بهانه كوله چې اوس مي ملگري راته انتظار دي، بل وخت به ورسره وگورم مورمي هم نوره راته ټينگه نه شوه زه او اختيار يې سره پريښودو. له كوره څخه راووتم او په بازار كې مي له يوملگري سره په هوتل كې ډوډۍ وخوړله ما بنام ناوخته كورته راغلم جميل كاكا او كوچنيان يې خپل كورته تللي و. مورمي ددوي دټولو په اړه زيات څه راته وويل خودځانگې په اړه يې بيخي زيات راته وويل چې (له هغې څه اوس داسي يوه بنايسته پيغله جوړه شوې چې څه درته ووايم.

داسي سترگي داسي پزه داسي وينستان داسي).... خومايي له خبرواو دځانگې دزيات صفت كولو څخه صرف نظر وكړ اوبله موضوع مي راواخيستل، دمورمي سرلانه شوراباندي خلاص چې زه ولي ددې خبروته بڼه غوږنه نيسم.

پنځم څپرکی

يوه ورځ مي غوښتل چې بازار ته په کوم شي پسې ولاړ شم، له کوره راووتم، گورم چې جميل کا کا هم دبازار په خوا روان و، په خيره کي يې ډير بدلون راغلی و. وينستان او پيره يې سپين شوي وو. زه چې يې کله وليدم نوزيات خوشحاله شو او تينگه سترې مشې يې راسره وکړه، راته يې وويل:

(فريده زويه! ماشاء الله دادی ځوان شوی يې؟ په رښتيا چې ډير درڅخه خوابدی يم؟ مادومره اوږده مسافري وکړه او ته يوواري تر کوره هم زما پوښتنې ته نه راغلي؟ زمونږ کور خولا خير، په خپل کور کي هم راڅخه پټ شوې، ولي دغسي کوي؟ څه مي درسره کړي او څه بد مي دررسولي دي؟ ته نه پوهيږي چې ته څومره په مونږ گران يې؟ څه ووايم دا اوسني ټول ځوانان دغسي وي لکه ته)

زما څخه نوره لاره ورکه شوه او هيڅ بهانه هم په ذهن کي نه سره جوړيده، نومي ورته وويل:

جميل کا کا ته باور وکړه چې زه نن ما بنام ستاسو کورته درتلم. مورته مي سهار لاويلي چې زه نن شپه د جميل کا کا کره ځم. زه اوس دومره بوخت يم چې بيخي د سرگرو لو ته لا نه خلاصيرم. ته پوهيږي چې د کور مسوليت څومره... له کمه وخته چې مي پلار مړ شوی بيا مي کراره ورځ نه ده ليدلې. نو ما مه ملامتوه او مه مي په اوسني ځوانانو کي حسابوه، هغسي هم نه يم.

(ته هم رښتيا وايي چې د کور مسوليت سړی ليونی کوي. ستا له پلاره سره دي

الله جل جلاله پاک ښه وکړي ډير مشرفه او نیک بخته و، الله جل جلاله دي جنتونه ورنصيب کړي. ښه خيره دي خو ايمان او باور لرو چې ټول به مړه کيږو، څوک مخته څوک شاته. ژوند ټوله د سفر مثال لري، هريو به تر خپل منزله پوري رسيږي. دا دنيا خو خير ډيره بي وفا ده، له هيچا سره يې وفا نه ده کړي. الله جل جلاله دي هغه دنيا راته جوړه کړي)

_ هو جميل کا کا! ته هم رښتيا وايي. څومره دا انسانان په دې خطاء وتلي دي او بيخي يې مرگ هير کړی دی. اصلي خو هغه بله دنيا مهمه ده، خداي جل جلاله مهربانه دي. ښه نو اوس چيري روان وي او څه کوي.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(دکورشیان مو خلاص شوي و، اوږه اولرگي هم رانیسم، ته نه یې خلاص چي یوازي لرگي راته راوړې؟ دانورشیان به زه خپله یوسم) ولي نه یم خلاص، دلرگو په ټال کي یواند یوال لرم. زه هم دکورلپاره لرگي ورڅخه رانیسم. داسي وچ لرگي به ځني دررانیسم چي ورته حیران به شي. څه وخت ته دي په کار دي؟

(همدان مې په کار دی. واخله داپیسي درسره واخله. زیاته مننه چي دلرگوله جنجاله دي خلاص کړم)

پسي مې له جمیل کاکا څخه راواخیستي، لومړی مې دخپل کورلپاره کوم شيان چي یې په کار وؤ هغه راوړل، ورپسي دجمیل کاکا په لرگو پسي ولاړم. لرگي مې ورته رانیول او په یوه رخشه کي مې ددوي ترکوره راوړسول. دروازه مې وروټکوله گورم چي سپوږمۍ خاله راووتل، زه یې ونه پیږندم ځان مې ورته معرفي کړ. وروسته له ډیري خوشحالی څخه یې په سرمچ کړم. ماهم په لاس مچ کړه. کورته یې وروغوښتم خوماورته وویل چي جمیل کاکا لرگي راڅخه غوښتي وؤ، یوار به دلرگو کاروکړم.

لرگي مې درخشه وان سره ټول ځاي پرځاي کړل. رخشه وان ته مې دلرگو دراوړلو پیسي ورکړې او هغه مې رخصت کړ او زه خپله ورغلم دننه کورته.

سپوږمۍ خاله راته چاي برابري کړې وې. چاي یې لانه وې راته اچولې چي څانگې ته یې ورځ کړل چي (راشه فرید زوی مې راغلی؟ چاي هم ورواچوه) څانگه هم راغله خوني ته. کله چي مې سترگي پرڅانگې ولگیدلې بس نو

په هغه ساعت مې قیامت په سترگو ولید، عقل مې له لاسه ورکړ، یوقسم ته حالت راباندي راغي چي ما په ټول ژوند کي نه وولیدلي اونه مې هم احساس کړې و، په هیڅ ډول سره دهغه حالت بیان نشم کولاي اونه هم په پوه شوی یم چي داولي داسي شوم. دڅانگې په لاس کي دچاکلیتو خلطه وه، دهغي خلطې خوله خلاصه وه، له سلام ویلو وروسته راغله او چاکلیت یې زما په سر راوچول. مبارکي یې راته راکړه اوراته وویل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(خداي جل جلاله موهميشه خوشحاله لره) په لاس يي ستړې مشې راسره وکړه، وروسته د سپوږمۍ خاله له څنگه سره کښينستل. ما او سپوږمۍ خاله خبري سره کولې خو څانگې سرکښته اچولې او ځان يي دخوني په فرش بوخت کړې و، هيڅ يي هم نه ويل، کله به يي ځان په گيلاس بوخت کړ، کله به يي په ترموز، خوپورته يي نه کتل خاموشي يي اختيار کړې وه. سپوږمۍ خاله راڅخه پوښتنه وکړه چې (اوس خوبه دستي واده نه کوي؟) ما ورته وويل:

اوس خوبېڅي ژمی دی، که خداي جل جلاله راسره مل ونو په راتلونکی دوبي کي به واده وکړم.

— هورښتيا چې ژمی دی (کله ناکله دي له ميرمني سره وينې؟)

— ورته ومي خندل او په خدا کي مي ورته وويل:

تراوسه نه ډير ځلي يي دعوت کړی يم خوزه شرميرم نه شم ورتللی.

(په دې کي نو شرم څه مانا لري، خپله ميرمن دې ده. په ازاده توگه سره ورځه، بيا به دي له واده وروسته ارمان کيږي چې ولي نه ورتللم)

دوې ورځي ژوند دی په خوشحاله يي تيروه. که زما منې نو ډير خوند په دغه کي دي چې له واده څخه مخکي ورسره ووينی.

— څه درته ووايم سپوږمۍ خاله! هيڅ زړه نه شم کولاي او نه دومره زړه وريم.

زما ددې خبرو په کيدو سره څانگې و خندل خوراته کتلي يي نه دي، سپوږمۍ خاله راته وويل:

(نارينه خودغسي وي (په خدا، خدا) له واده مخکي زړه نه لري اوله واده وروسته يي بيا نه مني چې زه بي زړه نه وم. ښه نو په خپل کار خپله ښه پوهيږي زه خودرته وایم چې ورځه) مونږ په مجلس اخته وچي ترغورېمي دکوچنی او از شو. له سپوږمۍ خاله څخه مي پوښتنه وکړ چې دا کوچنی څوک دی؟ سپوږمۍ خاله راته وويل:

(زويه! دازما زوی دی کله چې پاکستان ته ولاړم هلته راته الله جل جلاله پاک دوه زامن راکړه)

دکوچني ژړا پسي ډيريده ترڅو څانگه ورولاړه شوه او کرار يي کړ. ما هم چاي ډيري څښلي وې

ڪه زه درسره نه وم؟ (ناول)

اوڍير مجلس مي له سپورڊمي خاله سره وڪر، وروسته مي اجازه ڏني و غونبته هغي هم راته اجازه راکرہ اوراته ويبي ويل چي (ڪله ناکله راءه) ماهم ڙمنه ورسره وڪرہ اوله ڪوره بي راو وتم. هرہ ثانيه اودقيقه مي خانگي يوڍ اوبلي خواته ڪيده، داگمان مي ڪاوه چي خانگه خوني ته راءي دچاڪليتيو خلاصه خلتہ بي په لاس ڪي ده، زما پرسريبي را اچوي او مبارڪي راکوي.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

شپږم څپرکی

اوونۍ لانه وه وتلې چې زړه مي له اندازې زيات دځانگې دليدلو لپاره ناکراره شو، ځمکي ځاي نه راکاوه او نه مي پر هېڅ ځاي طاقت کيده. حيران خپل ځانته پاته وم چې دا ولي داسي شوم، څنگه دومره ژر او دومره زيات يې ليدو ته ناکراره شوم، داهرڅه مي شاته پرېښودل او دستي په هغه ساعت دځانگې کورته وراغلم تقريبا د شپي اته بجې به وې، له ځانه سره مي دځانگې د وروڼو لپاره کالي او بعضي نور د ضرورت وپشيان راواخيستل. دروازه مي وروټکوله جميل کاکا راته راغی، دروازه يې راته خلاصه کړه او زما په ليدو ډير خوشحاله شو. کورته سره ننوتو، له سپوږمۍ خاله او ځانگې سره مي سترې مشې وکړه او ټول په خونه کي سره کښينا ستو .

کله مي چې سترگي د دوهم ځل لپاره پر ځانگې ولگيدې ټوله ناکراري مي په هغه دم ورکه شوه او هېڅ دا تصور مي نه کاوه چې زه دی ددې لپاره دومره ناکراره شم. سپوږمۍ خاله ته مي کم شيان چې ددې د زمانو لپاره راوړي وؤ ورکړل او ورته ومي ويل:

دا ستا د زمانو مبارکي ده. دا په ډير څه راڅخه قبول کړه. په نرمه خندا سره مي ورته وويل چې (برگ سبز تحفه يې درویش) سپوږمۍ خاله راته وويل :

(ستا خالي راتگ مونږ ته پوره دنيا ده، چې موږ دي په ياد شو، د الله جل جلاله دي په ياد شي، دا د درویش تحفه نه بلکي ټوله دنيا دي راته په تحفه کي راکړه. اول خودې شيانو ته ضرورت نشته زمونږ او ستاسو په منځ کي)

_ ضرورت خونه و، خوماته د اښه خوند نه راکوي چې ديو چاکره ولاړ شم او هغه هم خالي لاس. دومره شيان مانه دي راوړي چې د پوره دنيا ارزښت دي ولري، ستا د زمانو بلا دي واخلي .

جميل کاکا راته وويل:

(دا واري خوله شيانو سره راغلې خو که بيا راتلې پام دي وي چې هېڅ شي به نه درسره راوړي؟) زه يې مجبوره کړم او دا وعده مي ورکړه چې بيا به خالي لاس وراځم .

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

له جمیل کاکا خخه می دپاکستان دتگ په اړه وپوښتل چې ولي ولاړئ اوولي دومره زیاته موده هلته تم شوی؟

راته یې وویل:

(زما یوه سپین سرې مور وه، دهغې داهیله او توقع وه چې زه هلته په کډه ورشم اوله دې سره یوځای ژوند وکړم زما دوه نور وروڼه هلته په پاکستان کې دټوکرانو په یوه کمپنۍ کې کار کوي. ښه گذاره یې کیږي اوزیاتره وخت یې ماته هم دلته پیسې رالیږلې. نوپه همدې خاطر می مور راته احوال رالیږلې و، دمورځواب می نه درلود، ما هم کډه وربارکړه اوورغلم)

په پاکستان کې بیا چیرې اوسیدئ؟

په کراچي کې، کراچي دومره غټ ښار دی چې کله دهغه ځای له موټرو اناو خخه پوښتنه وکړې چې د کراچي ټول ښار دي لیدلی؟ خودی به درته ووايي چې یا، که څه هم دډیرو موټرو اناو له څلوښتو کلونو خخه زیاته موده دموترو اناو کیږي خوبیا هم پکښې نابنده وي. او دیو ملگري په قول چې هغه به راته ویل چې کراچي په نړۍ کې پنځم غټ ښار دی. نو کراچي دومره ښار دی او دپاکستان غټې غټې کمپنۍ په کراچي کې دي. (فرید جانه! ته باور په خداي جل جلاله وکړه چې دومره ارزاني ده هلته چې په درې زره ددې ځای په افغانیو دیوه کوچني کور ښه گذاره کیږي. شپه او ورځ برښنا لري. خپل گازیې سراو کال وي، اوبه خویي دي پریماننه. دژوند کولو لپاره خودي دغه شیان هرڅه له خپله لري، زراعت او صنعت یې ټولي دنیا ته صادر یږي. زمونږ په وطن کې خو بدبختي ده، کني پاکستان افغانستان له انگریزانو خخه ازاد کړی دی. خومتاسفانه چې اوس افغانستان سل کاله لانور هم په پاکستان پسي نه شي رسیدلای. دهغه تکنالوژي اوس له اروپا یې هیوادو سره برابره ده. دتعلیم لپاره یې دومره اسانتیاوي برابري کړي چې که په یوغره کې لا کوروي هلته به یې لیسه او پوهنتون وي او دژوند هر سهولت به ورته برابر شوي وي. زویه! چې درته گډ شم عقل به دي درگړو ډکرم) رښتیا هم چې زه ورته حیران تللی وم.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

د جمیل کاکا په خبرو کي ورو لویدم مخ مې خانگې ته ورو اړوې او له هغې مې پوښتنه وکړه چې ستاهم پاکستان خوښ شو؟

هغې راته له شرم او حیا څخه په ډکه انداز سره راته وویل:

(یا رنگ دی ورک شي، زما خوداسي نفس کي تنگ وو چې بیخي زهره مې کي چاوده). خانگې چې کله د نفس نوم واخیست په زړه کي مې ویل چې قربان ستاله نفس تنگې څخه، کاشکي خو چې زه درسره وای چې ستانفس تنگ شوي وای او ما ستا لپاره د دنیا ټولې خوشحالی درکړې وې. کاشکي ستانفس تنگ شوي وای او په یو ډول نه یو ډول سره مې ستا وخت شه درتیر کړې وای. د فکر دنیا غرق کړي وم خو څانگه لار غیده، بیا ورته متوجه شوم چې دې ویل، هلته گاونډیان لاهم یو ډبل کورته نه سره ورځي، هر څوک ویریري او هر څوک ډبل له شناخته څخه بیزاره وي، مینه محبت نشته په دې خاطر مې بیخي نه دی خوښ. جمیل کاکا بی خبره غوڅه کړه، چې ورکه شې دادي د اوس خبري دي. ماته خوتا یوه ورځ هم ونه ویل چې زمانفس تنگ دي. اوس خویی غیبت مه کوه خومره مو وخت بنه تیروؤ او خومره خوشحاله وؤ. که نور هیڅ نه وي، ارزانې خوښه پریمانه وه. خانگې په قهرجن ډول ورته وکتل او ورته یې وویل:

ما خودي الله جل جلاله په ټوله عمر بیانه ورولی، دخپل هیواد یوه ثانیه ژوند دهغه ځای دلس کلونو ژوند څخه بهتره دی.

سپوږمې خاله مخ راواړوه او ماته یې وویل:

(فریده زویه! دوي خودي بنه سره اخته کړل، اوس نو تر ډیرو د دواړو دغه حال وي. بل بحث ورته راواخله چې ته خفه نه شې. ماد جمیل کاکا او خانگې له خبرو څخه د خانگې په خاطر ډیر زیات خوند اخیست. زه خود خانگې خبرو ته لیونی وم، خود سپوږمې خاله خبره مې ومنل او دوي مې له دې بحث سره خلاص کړل. لنډه دا چې کله به مې څانگه ویا دیدل نو د دوي کورته به راتلم او خبري به مې ورسره کولې. سم دم لیونی شوی وم. کله به مې چې څانگه په اوونۍ کي ونه لیدل او ربه مې اخیست. خپل ځان او مینې ته مې حیران وم. چې نه مې خانگې ته دخپلې مینې اظهار کولای شو

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

اونه مي هم جميل کا کا او سپوږمې خاله ته خپل ضمير به راته دا اجازه نه را کول چي يوداسي کارو کړم چي دهغه په کولو سره د دوي زړونه ورمات کړم نه مي ورته ويلاي شول اونه مي زړه ځني صبريدلاي شو. هک حيران پاته وم، چي يو ځاي مي کوزده له بل چا سره کړې او بل راته الله جل جلاله په تقدير کي دا پيښه راته ليکلې وه چي زه به له ځانگې سره مينه کوم د الله جل جلاله کارونو ته حيران پاته وم. په هيڅ نه پوهيدم اونه مي په هيڅ سر خلاصيدی، په يوه عجيبه حالت کي مي قرار درلود چي نه مي ورته د حل لاره پيدا کولاي شوه اونه مي له دې مشکل نه ځان خلاصولاي شواي. الله جل جلاله ته به مي ډيري زاري کولی چي اي باداره! ته خوراته يوه دحل لار پيدا کړه، زه دي په څنگه يو مشکل کي راگير کړي يم که خپله کوژدنه پريردم نو دا کار هم راته مناسب نه بنکاري. عالم او جهان به راباندي خاندي او ددوي به ريشخند وگرځم او ورسره به زيات سوالونه ورته پيدا شي چي څنگه واده يي نه وو کړی خپله کوژدنه يي پرېښوده؟ حتماً په دانځه کي يو مشکل وچي له واده څخه يي منځته ايله کړه؟ دهغې معصومي بدنمي هم راته گرانه بنکاريده او دا بيا ماته هم اسانه نه و چي مابه داسي يو کار کړی واي، په رښتيا چي کولاي مي هم نشو بس توکل مي په خداي (ج) کړ او هرڅه او ځان مي الله جل جلاله ته وسپاري کنې داسي ورځ دي الله جل جلاله زما په ژوند کي نه حسابوي چي مابه څنگه هيره کړې وي او يا به ددې غم راسره ملگرتيانه وي کړې .

اووم خپرکی

د واده وخت مي راورسید ، په بڼه ډول او سرنا سره مي واده وکړ ، ډيري پيسې مي مصرف کړې ، تر خوبيا داسي څوک پيدانه شي چي راته ووايي چي کاشکي داسي دي په واده کي کړي واي . کله چي د واده له مراسمو څخه خلاص شوم ، نو

الله جل جلاله راته د دنيا ټولي خوشحالي يوازي زما په نصيب کړي وې . دو مره به خوشحاله وم چي هيڅ د خفگان احساس مي نه کاوه . ته باور وکړه چي د ځانگې مينه مي هيره شوه او هيڅ مي دهغي خواته زړه نه ورتلی اوزياتره وخت به د شپې د خپلو انډيوالانو سره ميلمستياوؤ ته لاهم نه تلم يوه بهانه به مي ورته وکړه اوزه به کورځني پاته شوم ، تر دې اندازې پوري چي يوه ورځ مي خپلې مور هم پيغور را کړ چي پخوا خوبه دي يوه ميلمستيا نه پريښوده ، اوس خودي له واده سره بيخي بدلون وکړ ، خو ما به دهیچا خبرو ته غور نه نيوه . ماته نو په واقعيت سره مينې (ميرمن مي) دو مره مينه را کول چي زما څخه يي ټول ملگري او ميلمستياوي د دې په برکت سره راباندي پريښودل ، دا ځکه چي چيري به زه تلم ، هومره به مي وخت هلته له چا سره نه تيريدي لکه دميني سره . په يو ډير عجيب اوله مينې او محبت څخه ډک حالت کي اوسيدم . په ځوانۍ کي به مي يوه اوونۍ کالي اغوستي وه ، خو کله چي مي واده وکړ له هغه وروسته به مي په اوونۍ کي درې جوړې کالي اغوستل ، ما به چي دنه اغوستلو ټنگار وکړ نوميني به په زوره راباندي اغوستل اوزه به د دې په ويلو سره خوشحاله هم شوم . يوازي کالي اغوستل نه و ، زما بوټونه به يي هم هر سهار رنگول ، او هر سهار به چي زه بازار ته راتلم نوعطر به يي هم په زور راباندي وهل ، ځني وختونه خوبه دوه ځلي هم داکار تکراريد . په ما به يي سهار او ما بنام غاښونه برس کول ، که څه هم چي زه په ځوانۍ کي يو څه لټوم د سهار لموځ به ډير وختونه راڅخه قضا کيده خو کله چي مي واده وکړ ، بيا زما څخه د سهار لمونځ نه دی قضا شوی ، ولي چي کله به مي ځان و اچاوه چي زه نن ډيري خوبه اوياب به مي ناروغۍ ورته بهانه کړه ، خوميني به په ډيره نرمه لهجه او په يوجاد وگرډول سره زه دې ته وهڅولم ترڅو له خواږه خوبه او خواږه او گرم ځاي څخه را ولاړ شم اولمونځ وکړم . دا خبره رښتيا ده چي ځواني غرور لري ، دهیڅ شي په کيسه کي نه وم ، حتا ي د خپل ژوند هم يوه ورځ په موټر سيکل سپوروم غوښتل

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

مي يوځاي ته ولاړشم خو تررسيد و مخکي له يوبل موټرسيکل سواره سره مي ټکر وکړ، ملامت راباندي هغه و، هغه ډير خوږنه و، مگر زما سراوراسته پنبه يوڅه خوږ شول، سرمي مات شوی و لږ وينه يي هم راايستل او پنبه مي ويني شوې نه وه خو کوټل شوې ډيره وه. له ټکره وروسته د ابل موټرسيکل سپورسري ترروغتونو راوړسولم. سريي راته پټي کړ او د پنبې تلويزونې عکس يي راڅخه واخيست، په عکس کي مي پنبه ماته نه بنکاریده، پنبه يي هم راته پټي کړه، يوڅه گولي او ملهم يي راته را کړل. کورته راغلم سترگي مي پرمور ولگېدې، هغي چي راته وکتل رنگ يي بدلون وکړ او ژرمي ورته وويل چي مورکي! کومه خبره نه ده سرمي لږمات شو، دروغتون ډاکټرانو ټينگار وکړ کني ما پټي. لانه پرلگوله بيا هم مورده او دمورزپه وي څه به باندي تير شوي وي، راويي ځغستل اوزما تراوږوي ځان لاندي کړ، ترخپلي خونې پوري يي راوړسولم. په خونه کي چي ميني زما د سريي او پنبه وليده ترخولي يي څه نه دي وتلي چي بيسده شوه. مورمي زه پريښودم ميني ته ورغله اوناري يي ورباندي وهلي. زما څخه هم ځان هيرشو او د ميني په غم کي شوم، اوبه مي له تشنابه څخه راواخيستي، ورباندي ومي پانبلې، يووخت وچي مینه پرسد شوه، ماته يي وکتل راپورته شوه، دټولو په مخ کي يي په غيږ کي ټينگ ونيولم او په زوره يي راته ژړل، ماورته دلاسا يي ورکړه چي هيڅ خبره نه ده يوڅه مي سرخوږ شوی. بس کړه ژاړه مه، مورهم درته ولاړه ده اوته ژاړې. ميني هم دستي زما مورته وکتل له هغي څه وشرميده زه يي پريښودم او خپله خاموشه شوه. په خونه کي زه او مینه پاته شوو مورمي راڅخه ولاړه. ميني غوښتل چي بيا مي په غيږ کي ټينگ کړي خو ما پري نه بنوده ورته په غوصه شوم چي څه شوي دي راباندي؟ دادی روغ جوړ يم ته مي په زوره رنځوړوي. خوميني راته وويل:

(څه به لادرباندي کيدل. يوڅه خودځان سره احتياط کوه زما په خاطر. ته نه پوهيږي چي په ما خومره گران يي؟) له تا پرته ماته ژوند هيڅ مانا نه لري. اخير زما لپاره خودي دځان خيال ساته)
_ داخو تقديري پيښي دي، زه پرخپل لاس روان وم ټکر يي راسره وکړ. دغه راته په ازل کي ليکل شوي وو، چي زه به ټکر کوم.

(د هغه که پام نه و تاخوبه پام کاوه، ځان به دي ځيني گوبنه کړي وؤ).

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ته اوس خنگه لیونی بی؟ زه درته وایم هغه راباندي ملامت و، پرخپل لاس بی ووهلم. گناه زمانه دهغه وه په دې نوزه خنگه پام وکړم، زه خوبهغه پرخپل لاس روان وم.

(سردی اوس ډیر درد کوي؟ کاشکي خوزما سرمات شوی وای.)

یا هیخ درد نه کوي هسی بی راته پتی کړی دی.

(ډیری وینی ځنی ولاړې؟)

توبه الله جل جلاله توبه. له خنگه لیونی سره دي مخ کړم یم.

(لیونی نه یم، خوستا له لاسه به لیونی شم. که دي دغسی بی پروا کارونه کول.)

نورمی راته سرمه خوږوه هیخ وینی بی نه دي کړي. ته ولي دومره تشویش کوي؟

(تشویش به نوولي نه کوم)

زه ورته په غوصه شوم او نورمی له خبرو کولو څخه منع کړه .

اتم خپرکی

دسرای دروازه تکیده وروا وتم گورم چي جميل کاکا دي اوپه ماپسي راغلی دی. کورته ورسره ولاړم. مانو چي واده کړی وله هغه وروسته مي ددوي کورنه و لیدلی. سپورمی. خاله راغله، زماله تکره خبره وه حکه یوه ورځ راغلي وه خومانه وه لیدلي، راته يي وويل:

(ستا بلا دي په ما شي، بنه شو چي داپيښه په خیردرباندي تیره شوه زويه! غټ خیرات به کوي. ما او خانگي خوځواري حلوا درپسي خیرات کړه. دغه مویه وس پوره وه، کني ستا لپاره خومو باید چي قرباني کړې وای).

ته عجیبه خبري کوي سپورمی. خاله! تر حلوا نو بنه شی شته؟ فقط چي زه مویه یاد وم دغه راته کفایت کوي. دومره تکرهم نه و خیر بلا وه برکت يي نه و، په خیر راته تمامه شوه نور خیردی.

زما دا خبرو خانگي ته چندانې خوند ورنکړ، خپل سکوت يي مات کړ راته يي وويل:

(تاته به داپيښه کوچني معلومیري خو پر مونږ دي مرگ تیر کړ. په هغه شپه چي درباندي خبره شوم ته باور وکړه چي ټوله شپه مي روڼه تیره کړه او ستا لپاره مي نفلي لمونځونه کول الله جل جلاله ته مي ډیري زاري کولي چي یو ارخويي ژوندی راباندي روغ جوړ وويني. اوس خومي ولیدلي چي روغ جوړ يي. ستا که دیا ده وتلي یو زمونږ خونه يي هیر شوی. همیشه دي غم راسره وي. نارینه خوبی وفا وي).

ماته چي خانگي دا خبري وکړې لکه په زړه کي چي چاره راوهي اودومره خوند يي هم راکاوه چي تفصیل يي نه شم لیکلای. زه يي په دې پوه کړم چي په ما يي ډیره خوا بدیري او ټوله پره يي پرما واچوله. زما پخواني یادونه يي بیرته له سره راتازه کړل. خپله میرمن يي راڅخه هیره کړه او بیاددې په چورتو کي ډوب شوم. په خپلو چورتونو کي غرق وم چي جميل کاکا راته وويل:

(فریده زويه! ته خو پوښتنه هم نه کوي چي دڅه لپاره مي راغونښتي يي؟ اوڅه کار موراسره وو؟)

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

— خیر اوس راته وواياست. زه په خبر واخلته وم .

— خبره خوداسي ده چي داخوورځي کيږي خانگې ته مرکه راځي ، ته پوهیږي چي خانگه خواوس پیغله ده اوددې وخت يي دی چي وریي کړو. مونږ خو په خپل مابین کي مشوره وکړه اوستاتر مشورې پوري معطل و. غوښتل مو چي تا هم په دې کار کي راگډ کړو. ډیره بڼه کورنۍ ده او هلک هم بڼه تعلیم یا وخته اوباسواده دی. زما اود سپورمۍ خاله دی خوښ دی مگر له خانگې سره مو خبري وکړې خودهغې نه دی خوښ. ته مو اوس ددې لپاره راغوښتي يي ترخوله خانگې سره په دې مورد کي خبري وکړې اودې مرکي ته يي راضي کړې. زمونږ خبره نه مني خوستا دابه انشاء الله ومني چي ته هم لږ دهغه هلک په اړه څه سپارښتنه ورته وکړې .)

کله چي راته جمیل اکا داخبري کولی خانگه هغه وخت له ځایه ولاړه شوه ، نو مي جمیل کاکاته وویل:

داخوډیرا سانه اوبڼه کاردی ، چي د خانگې ژوند برابر وي. زه به سل ځلي ورته ووايم. همد اوس به ورشم او ورته وبه وایم.

(— سمه ده ورشه خبري ورسره وکړه مونږ خوډیر ورته وویل خوزمونږ خبره يي نه ده منلي)

زه هم را ولاړ شوم او داخبر و راته دومره زور را کړ چي دامی له ځانه سره ویل چي کاشکي خومي دا ورځ نه واي لیدلي. خپل ځان ته مي بیا خوا بده شوه چي کاشکي خومي واده نه واي کړی اوس به ما ورته ویلي واي چي زه ورسره واده کوم. بیامي ځان ته پام چي زه ولي داسي کوم او ولي دغسي یم. شکرده الله جل جلاله راته داسي بڼه را کړې لکه ملایکه ، نو بیا ولي د خانگې په فکر کي شم ، خو په دغه چورتو کي د خانگې ترخونې پوري ورسیدم اوله هغې سره کښینستم .

خانگې له خپلو وروڼو سره ناسته وه اوله هغوي سره په خبر واخلته وه. خبري مي ورسره شروع کړې.

خانگې راته وویل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(بنه شوچي راغلي ، نومره ضرورمي په کاروي . داخوورخي کيږي چي يوخوک ډيري مرکي کوي او پلارمي هم دهغه هلک او کورنۍ په اړه هرڅه راته وويل ، دده خونبه ده مگر مال تراوسه ورسره نه ده خونبه کړې داځکه چي زه ترتامعطله وم اوداموضوع مي تر تاساتلې وه . ماخودوي ته څه نشو ويلاي ځني شرميدم ، خوتاته هرڅه وایم .)

(په خدا) ته ماته هرڅه ويلاي شي ؟

(هو . داخو بنکاره خبره ده چي تاته هرڅه وایم .)

_ سمه ده راته وایه .

(_ خبره خوداده چي ما په هغه هلک پسي پوښتني کړي ، زما همزولي هغه هلک بنه پيژني . هغه يوبي لاره ، چرسي اولوچک دی . مامي موراوپلارته نشو ويلاي چي په دي هلک کي دغه خويونه اوعدتونه شته . اوس به اول خداي جل جلاله بيا به ته راسره همکاري کوي ترخوزماپلاراو مورته له خپله طرفه دهغه هلک ټول بدخويونه ورپه گوته کړي ترخوله دي کاره تيرشي داځکه که بي زه هغه ته ورکړم نوته خونبه پوهيږي چي ټول ژوند به مي په اور تيرشي .)

ماچي ددي مظلوميت ، معصوميت او عاجزي ته وکتل زړه مي باندي وسوځيده چي ماخود مرکي ځواب څه چي خپل سرهم تر قربان کړي و ، په يو عجيب احساس کي واقع وم ورته ومي ويل :

ته بيغمه اوسه چي زه درسره يم دهیچا پروا مه کوه . داخويو عادي کار دی ، ستا په خاطر به داخپل شيرين ځان اورته واچوم . زه دي موراوپلارته هرڅه وایم او هغه به هم له دي کاره تيرشي . چي دومره خراب خويونه په هغه هلک کي موجود وي بيا خوستا موراوپلاربه ولي په لوي لاس ستاژوند په اور پوري کوي ، ته خو پر هغو بارنه بي ؟ ته دهغو اولادي اوترهرچا پرتا ددوي زړه سوځي او پرته له دوي څخه بل هيڅوک درباندي نه قربانيږي . کيداي شي چي دوي دهغه له خويونو څخه خبر نه وي . نوره په هيڅ صورت دا کار سره ونه رسيږي .

راته بي وويل :

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(ستا قربان شم، کاشکي ټول خلک ستاغوندي واي، زه خوستاله عملونه څخه خبره يم، په تاکي داسي هيڅ يو بد عمل نشته چي څوک دي ورته گوته ونيسي.)

زه يي په خبرو کي ورولويدم ورته ومي ويل:

زما خويونه دي خوښ دي؟

(زه چي کله الله جل جلاله پاک ته دعا کوم نو داسي دعا کوم چي يا الله جل جلاله ماته يو داسي دژوند ملگري راپيدا کړي لکه فريد چي دی. ستا خويونه او عادتونه زما ټول خوښ دي.)

زه يي په دي خبرو د ويره متاثره کړم، نژدي وچي ورته ووايم چي دومره مينه راسره لري بيانو زما سره واده وکړه، هرڅومره کونښن چي مي وکړ خويامي هم جرئت پيدانه کړ، په دي خاطر چي دوي په ما دومره اعتبار لري او چي زه ورسره داسي وکړم بيا خويه هم اعتبار له منځه تللی وي او هم گاونډيتوب. دوي پرما د زوي خيال کوي او ترهرچاله مخه زما سره مشوره کوي، بيا نو زه ولي ورسره داسي وکړم او ولي ددوي زړونه په دي کار په کولو سره ورمات کړم، چي بيا دوي داسي ووايي چي ده د څانگې له خاطر ه زموږ سره د اښه کول. ده خوپه اصل کي دامقصد درلود. زرچورتونه مي په ذهن کي کښته پورته کيدل د امتل رايا د شو چي وايي (يو خواته پان او بلي خواته پرانگ) زه هم په دوو کي حيران پاته وم چي له يوې خوا له څانگې سره مينه لرم اوله بلي خوا مي نه غوښتل چي د څانگې او هم دهغې دمورا وپلارا اعتبار ورمات کړم نومي څانگې ته وويل:

زما تعريف مه کوه، زما له کړو څخه که خبره شوې نو په ټول عمر به بيا پرچا اعتبار ونه کړي او د اعتبار له لفظه به دي بد راځي. دا بيا زما ومنه هيڅ وخت د چا په ظاهر حالت مه خطاوزه. زه که تاته په ظاهره ښه ښکارم خو په باطن کي هغسي نه يم. په مکر جن ډول مي ورته وويل چي زه دي په رښتيا ډير خفه کړم.

(پام کوه چي زما څخه خفه نه شي، زه هم ستا د خفه کيدو طاقت نلرم.)

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

— ما خودرته یوازي همداوایل چي تاله خپله ځانه خبره کړم چي څنگه ته فکر کوي هغسي نه يم ، خو چي ته په مابا ورلري بيا به په راتلونکي کي دخپل ځان په اړه څه نه وایم. زه به اوس ورشم ستاموراو پلارته به ووايم چي ستامرکي ته ځواب ورکړي .

(— چيري ځي چي دومره دي تلوار دی ، ولي زمونږ کره نه راځي؟ دغسي مه کوه مونږ یوازي مه پرېږده ، زه پوهیږم چي تاله واده سره ډیر بدلون کړی دی. بیخي دي له یاده ایستلي یو. اوف! وي وبخښه چي دورینداری پوښتنه مي درڅخه ونه کړه . څنگه ده درسره خوشحاله ده که یا؟)

— په خوشحالی. بي نوزه څه پوهیږم ، ته پوښتنه ورباندې نه کوي. زه که نه راځم خوتاسي هم زمونږ کورته نه راځي. اوبل زه دومره مصروف يم چي دسرگړولو ته لانه خلاصیږم، کارونه راباندې ډیر دي اوزه ورته یوازي گیله دي پرځای ده چي ستا پوښتنه مي نه ده کړې ، بيا به په راتلونکي کي داسي تکرار نه شي .

(— وبه دي وينم چي څه کوي ، ورشه نوروخت دي نه نیسم ، ته هم کارونه لري اوزه خولکه لیونی. چي ستا مجلس راورسیږي نوبیا نه په مریږم.)

— مسخري مه راسره کوه ، زه تراوسه موریه نازنه يم مچ کړی اوته وایي چي ستا په مجلس نه مریږم. دا خبره مي تنها ستا څه واوریده .

(— اه ورشه نو چي زما په خبرو باورنه کوي هغه نو ستا کار دي.) زه بي هم له خونې څخه راووتم او راغلم جمیل کاکاته ، هغوي ته مي وویل:

دڅانگې دامرکه په دې خاطر نه وه خوبښه چي هغه هلک په رښتیا چي ډیر بې لارې دی او ماته هم څانگې هغه راوښودی ، زمایي نوم لاهیرشوی وؤ. هغه هلک دڅانگې نه دی وړ. که زما خبري نه مني نو دهغوي له گاونډیانو څخه پوښتنه وکړئ؟ هغه هلک ټول پیژنی چي بې لاري دی. تاسي بي یو اړ پوښتنه وکړئ بيا به زما حقیقت هم درته څرکند شي. دا حقیقت ده که په یو چاکي د دنیا ټول ښه صفتونه موجود وي او هغه عملي وي نو ټول ښه بي په بدو کي حسابیږي اود ټولو نفرت ځني کیږي.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

سپورمى خاله ته چي مي داوويل نويوه نارہ بي وکړه چي وي !!! بنه شوچي ورکړې مونږ نه ده، بيا به موڅه کول له خدايه جل جلاله څخه بي شکروايسي چي خپله لوربي په لوي لاس اورته نه ده اچولې. جميل کاکا هم راڅخه خوشحاله شو، ډيري دعاگانې بي راته وکړې. سپورمى خاله ته بي وويل:

(اوگوره په مشوره کي څومره خيراوبرکت وي. که موله فريده سره مشوره نه واي کړي، نوبه موڅانگه هغه چرسي ته ورکړې واي. بيا که ددوي دکور څوک راغلل نو همداسي به ورته ووايم چي ستاسوسره دوستي نه کوو. څومره دخداي جل جلاله فضل راباندي وشو، بايد چي خيرات وکړو.)
جميل کاکا بيا وويل:

(دومره دخداي جل جلاله فضل په مونږو شو چي بيخي بي حدنشته. ما به بيا څه کول که څانگه په هغه کورکي خوشحاله نه واي؟)
ماورته وويل:

جميل کاکا ته بايد خيرات وکړې، زه درڅخه زيات په دې خوشحاله شوم چي له ما سره مودا خبره شريکه کړه. په واقعيت چي څانگه پر ما له خپل ځانه هم ډيره گرانه ده، بايد يوداسي ځاي ورکړل شي چي دا هلته خوشحاله او هميشه ستاسو دعاگوپه وي. که څانگه خوشحاله وه نو تاسي به هم خوشحاله ياست او که څانگه خفه وه بيا به تاسي ورسره خفه ياست.

زه نونور درڅخه ځم ماته رخصت را کړئ، تاسي حتماً په هغه هلک پسي پوښتنه وکړئ؟
(ستا خبري څومونږ منو. که په هغه هلک کي بنه صفتونه هم وي مونږ ورسره دوستي نه کوو ځکه ته موهم زوي بي او ته به چيري داسي کارکوي چي هغه زمونږ په گټه نه بلکي په زيان وي ورڅه الله جل جلاله دي په دنيا او اخرت کي بريالی او خوشحاله لره. مونږ دي ډير خوشحاله کړو تادي هغه لوي خداي جل جلاله خوشحاله کړي.)

نهم خپرکی

کورته راغلم، ټول چورت مي له خانگې سره وو، دومره پریشانه او سرگردانه وم چې خپل ځان ته به حيران پاته وم، چې ماخو اوس واده کړی، نوڅه وکړم چې له خانگې سره مينه لرم. اوس خوداسي هم نه کيږي چې له خانگې سره به هم واده کوم. قسمت مي له مينې سره و او واده مي هم له مينې سره وشو، خيږده که خانگه واده شي او يابل چاته ورکړل شي نوزه په دې کې څه کولاي شم او ولي بايد څه وکړم. خو هيڅ مي په توان کې نه وو چې زه دي خانگه هيره کړاي شم، له سره مي بيا ورسره مينه پيدا شوه او دومره بي طاقته شوم چې نږدې وليونی شم. په خپلو چورتونو کې ډوب وم چې مينې پوښتنه راڅخه وکړه (فريده) ولي دومره پریشانه يې؟ څه شوي دي چې زما دزړه سړيې دومره په تشويش کړی دی؟ زه دي ستاهري بلا ته ودرېږم. زيات چورتونه مه وهه ځکه په چورت وهلو سره عصاب کمزوره کيږي ورسره روحي تکليف ځني پيدا کيږي، څه خبره ده ما هم ځني خبره کړه چې زه هم درسره په غم کې ځان شريک کړم او په دواړو سره ورته يوه دحل لاره پيدا کړو. زه لکه ځنگلي ځناور چې څوک وويني او دی دي ځني وزغلي او يا هم ورباندي حمله وکړي. مينې ته په غصه شوم او زياتي خبري چې دنه کيدلو وې ورته وکړې، چې ته به په ماهيڅ کارنه لرې. زه چې په هر حالت کې يم ته به کارنه راباندي لرې. نن خودي زما په کارونو کې مداخله وکړه خوله دې ورسته خبر درکوم چې بيا داسي عمل تکرار نه کړې. پوهه شوې که دي پوهه کړم؟ مينې چې زه په داسي حالت کې هيڅکله يې مخکې نه وم ليدلې راته حيرانه پاته شوه خودهغه سربيره يې هم څه نه دي راته ويلي خوله ځان سره يې سوکه سوکه ژړل او ماهم پسي سرونه گرز او ه. ساعت څخه به لا ډير وخت نه و تير شوي چې بيارانژدې شوه او زما خفگان يې نور نه شوزغملاي، داوښکوډ کې سترگې يې زماو سترگوته برابري کړې اوراته وويل:

(_ فريده! زه ستا د خفگان کولو توان نه لرم او نه مي ستا غم او خفگان خونبيږي. په هر څه صبر وکړه او ماهم په غم در شريکه کړه. ستاهره بلادي پر ماشي ستا بلا واخلم کاشکې خوداسي غم په ماراغلی وای ته به ځني خلاص وای). دميني په خبرو او اوښکومي ډير زړه و سوځيدی ورته ومي وويل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

مینی! زه نن یوڅه خفه یم، دیوڅو شیبولپاره می یوازی پریرده چی غلی او سم. ته ولی ناحقه ما او خپل ځان زهیروی. درته ومی ویل چی ما پریرده، پریرده، پریرده، پری می رده.

خومینی دخواستینی سربیره هم په خپل حال پسی پری نه بنودم په غیر کی یی ټینگ کړم اوراته یی وویل:

(ماکه مړه هم کړې، زه دی دغسی خواشینی نه پریردم. نه غواړم چی همداسی و اوسی. ته چی خفه شی نوماته ټوله دنیا خفه بڼکاري اورنا ورځ راباندي توره شپه وی. زه دی نه پریردم چی ستا خفگان نور هم پسی دوام وکړی.)

زما خواشینییا نوره هم پسی زیاته شوه او مینی غریبه می څومره زور چی درلود په هغومره زور سره می له ځانه پوری وهل او د خونې پای ته می ورسول، خودې بیا هم زه پسی نه پرینبوم په پښو کی می ولویده پښې یی رامچ کړې او بیایې په ژړه غونی انداز سره راته وویل:

(قربان دی شم فریده! دغسی مه کوه. ته که می مړه هم کړې زه دی نه پریردم. زه ستا د خفگان توان نه لرم. ولی له ځان سره ظلم کوی. مادر سره په غم شریکه کړه ته په ما څومره گران یی، کاشکی چی زما دگرانیت اندازه تاته معلومیدای. زه دی پښو ته خیرات شم. زه دی تاته دود او سپیلنی شم. په وارو وارو یی پښې رامچولی، خوزما قهر ورته دوه برابره شو او سترگی می ورته سرې شوې، زړه می پر ونه سوزیدی اوله اندازې زیات ورته په غوصه شوم په خپلو پښو می ووهل او له دیوال سره یی سرولگیدی اولگیدوسره پسی ضعف او بی حسه شوه. خوزه دومره اندازې ته خواشینی او خوابدی وم چی په هغه حالت کی می ورسره هیڅ خواخوږی ونه بنوده اونه می سرپسی گرزولی دی.

خپلو چورتونو ته می ملا وتړله. دومره چورتونه می ووهل ترڅو په سر می داسی درد شو لکه یو چاچی په لرگی باندي وهلی وم او په هغه درد کی پسی بیده شوی وم.

لسم څپرکی

درې ورځې او درې شپې له مینې سره خوا بدي وم، هېڅ خبرې مې نشوای ورسره کولای او نه مې زړه غوښتل چې ورسره خوشحاله شم. په داخلورمه شپه مینې راته ویل:

(ای فریده! زه نور د خفگان زغملو توان نه لرم، ما همدا اوس مړه کړه چې له ژونده بیغمه شم. مادرته خپل خون بخښلی دی هیڅوک به زما له کورنۍ څخه تاته زیان ونه رسوي. دا ځکه درته وایم چې نن مې مور راغلې وه او هغې ته مې وویل چې که زه مړه شوم نو تاسې پوه شي چې ما خپل ځان په خپله مړ کړی دی او هیڅوک زما په تورمه نیسي. ماته چې مینې دا خبرې وکړې دو مړه زړه مې ورباندې خوړشو چې حد یې نه کیږي. ځان راته د ټولې دنیا ظالم او بې انصافه ښکاره شو چې زه له مینې سره څه کوم او دا رسره څه کوي. زه هم ونه توانیدم چې خفگان ته نوره ادامه ورکړم، په غیږ کې مې غریبه ټینګه و نیول او دو مړه مې ورسره وژړل چې مانو په خپل ژوند کې هو مړه نه وو ژړلي او نه مې هم په یاد وو چې مادي په ډیروخت ژړلي وي. په ژړاکي مې معذورت او بخښنه ځني وغوښته او ډیره پښیماني مې وښوده او ورته مې ټینګه وعده ورکړه چې دا کار به بیا هېڅ کله نه تکرار یږي.

بیرته سره خوشحاله شوو خود موضوع څخه مې خبره نه کړه. په داسې مې مینې ته وویل چې څو به ددې دمور کورته ترڅو هغه هم په کومه خبره چې مینې ورته کړې وه له هغې خبرې خبره اوله تشویشه څخه خلاصه کړو. هلته زه او مینه دواړه ولاړلو، د مینې له مور سره موزیات مجلس وکړ، که څه هم چې د مینې مور په دې ډیره ویریدله وه چې مینې ورته ویلي و که زه مړه شوم نو زما په تور هیڅوک مه نیسي، خو کله چې یې د مینې په څهره او شونډو کې خندا خوره ولیده زیاته خوشحاله او نور یې دهغې د مرګ دلیل هم نه دي پوښتلې چې په کم دلیل سره مینې غوښتل چې ځان مړ کي. هغه ورځ او هغه شپه مو ورسره تیره کړه او سباته بیرته دواړه راغلو خپل کورته. په کور کې مینه بیا راته ټینګه شوه او زما د پریشانۍ علت یې راڅخه وپوښتی؟ ما ورته درواغ ویل او ډول ډول بهانې مې ورته کولې، خومینه ډیره ځیرکه، هوښیاره او چالاکه وه پوهیده چې زه ورته

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

درواغ وایم، اخرته یی قسم راکړ چې (ستادي د الله پاک په سپڅلی ذات سره قسم وي که به رښتیا نه راته وایي؟)

ماورته وویل:

که رښتیا می درته وویل نوییادی بد راڅخه راځي.

دا کیسه پردغه ځای پریرده، ځکه که له دې کیسې څخه خبره شوې ډیره به پرې خوا بدې او پریشانه شي.

— زه وعده درکوم چې هر ډول کیسه وي ورباندي نه خفه کیږم.

— ته له دې موضوع تیره شه. زه به یوه بله کیسه درته وکړم ته راته غور ونیس.

— ما قسم د الله جل جلاله په ذات سره درکړ، نوري کیسې نه اورم اوره کوه یی هم مه.

— زه نه غواړم چې تاله خپل قسمت څخه خفه کړم.

— زه د دنیا له بنو قسمت لرونکو څخه یم بیاولي گیله کوم له خدایه جل جلاله زرځلي شکر کوم چې تاغوندي خاوند لرم اوته می په نصیب شوی یی. بیا راته دا مه وایه چې له قسمت به گیله منه شي.

— مه کوه مینې! راځه چې له دې کیسې تیر شو اودا دیو راز په شکل وساتو.

— ترڅو چې دي داپته کیسه اوداپته راز نه وي راته ویلي ترهغوبه کراره نه شم.

— ولي دومره تینگار ورباندي کوي.

— ستا له وجي څخه ډیر راباندي گران یی پرتامی یو اغزی هم نه لوریږي چې خوږ دي کړي.

— دا کیسه به ما اوتا سره بیل کړي اوف اوف اوف اوف!!!!!! خو.....

اوپه منځ کي به مو جلا والي راشي.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ددې خبرې په کیدو سره مینې حیرانه پاته شوه یو سوړ اسویلی یې وکینس اوراته وویل:

داته څه وایي؟ بیا دغسي مه وایه ددې خبرې په کیدو سره ژړه غونې شوه.

ماورته وویل:

ته ما مجبور وې. دا کیسه همدا سي ده چې زما او ستا په منځ کې به جلا والي راولي. زه نه غواړم چې دا کیسه درته وکړم او ته مي ورته مجبور وې.

— خیرده اوس خوبه یې حتماً راته ووايي، ځکه زه ستاد خوشحالی لپاره هرڅه کولو ته تیاره یم هغه که زما او ستا جلا والي هم وي.

— چې نه مي پرېږدې نور اته غوږښته. ټوله کیسه مي مینې ته ټکي په ټکي له ماشومتوبه نیولي تر هغه وخته چې د خانگې له کوره راغلم خپل کورته. ما چې دا خپله کیسه مینې ته کول، ددې له سترگو څخه او بنکي څاڅکي څاڅکي لکه دکوټی له چت څخه چې دباران په وخت کې کله ناکله اوبه راڅاڅي او هره اوبنکه یې په سپن مخ داسي یو په بل پسي معلومیده لکه د سپنو ملغلرو تارچي وشکېږي. کیسه یې په ډیر غوراو دقت سره واوریدله او د خوشیبولپاره غلې پاته شوه. وروسته یې خپل سکوت مات کړ راته وویل:

ته له خانگې سره زیاته مینه لري؟

— له اندازې وتلې مینه چې بل یې هیڅوک له چاسره نه کوي او هیڅ حد یې نه وي.

— له هغې سره واده وکړه.

— ماستاسره واده کړی دی.

— څه پروا لري. په اسلام کې خونارینه ته څلور ودونه روادې، تاخویو واده کړی.

— دا اسلام له نامه قربان شم. د افکریوازي ستاسره شته، له نورو سره نشته. څوک چې یو واده ولري بیا دوهم واده ورته څوک نه ورکوي، ځکه وایي چې یو واده لري بل نوڅه کوي. یوازې باید له

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

هنغي سره ژوند وکړي، داسي څوک نشته چې خپله نازولې لور په بن ورکړي، ځکه دهغوي دانظروي چې بن نو اورده څوک خپله لور اورته اچول غواړي. هووربه يي کړي داسي څوک چې هغه به غريبان، مظلومان، بيچاره او ياکوم عيب لرونکي وي.

زه خودرته نه وایم چې مابه په اورکي وسوځوي، خیرده زه دي په اورو سوځیږم، خو چې ستاسترگي وينم دا راته کافي دي.

تاته مي مخکي هم وويل چې ستافکر دنوروپه شان نه دی.

نښه نوچي داسي ده زه ستاپه مقصد پوه شوم. دا راته ووايه زه هم درباندي گرانه يم؟

بي له شکه چې راباندي گرانه يي.

شکريي اداکړ اوراته وويل:

بيا زما يوه خبره منې چې درته ويي کړم؟

حتماً يي منم. داخو معلومداره خبره ده.

نوچي داسي ده بيا ماته طلاق راکړه.

کله چې يي دطلاق راته وويل ورته په غوصه شوم اوورته ومي ويل:

چپ شه ليونۍ! چې بيا دي له خولې څخه دطلاق نوم ونه وزي. ليونۍ خويم. ته که هرڅه راته

وايي هغسي يم. زه دا هرڅه ستاد خوشحالی لپاره کوم.

زه نه غواړم چې خوشحاله شم.

مگرزه غواړم. زه غواړم چې ته خپل هدف ته ورسېږي اوله خانگې سره واده وکړي. دا زماله

ارمانونو او اميدونو څخه يو اميد او يو ارمان دي بايدرا پوره يي کړي. تا وعده هم راسره کړې ده.

داسي وعده خومي نه ده درسره کړې چې طلاق درکړم.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

— حتمي به ماته طلاق راکوي.

— زه به مي مور، کورنی، خپلوان، دوستان او انډيو الانوته شه وایم، چي په کم دلیل سره مي تاته طلاق درکړ او ولي؟

— ته دهغوي په اړه هيڅ غم مه کوه. زه په هغه کي درسره مرسته کوم، ټولي لاري زه درنښيم.

— يعني څنگه لاري؟

— داسي لاري درته نښيم چي هيڅوک به داگمان ونه کړي چي تاماته پرځاي طلاق نه دي راکړي بلکي ټول به وايي چي دا يي بيخي پرځاي کارو کړ. زه به داسي کارونه شروع کړم چي دهغه کارونه په کولو سره هغه که زمادوستان او خپلوان دي او که ستا دهغوو ټولو به زما څخه بدراځي اوزه به دټولو په نظر بده يم. وايي به چي دا يي ډير بڼه کارو کړ چي طلاقه يي کړه.

— ته خپله په دې کار کولو راضي او خوشحاله يي؟

— که خوشحاله نه وم بيا مي درته نه ويل نه مي درته دا لاري بنودې. زما څخه بيغمه اوسه په دې کار کولو زياته خوشحالي پرېم. زه يي په دې کار راضي کړم ترڅو ورته طلاق ورکړم اوله څانگې سره واده وکړم. پر جمیل کاکا او سپوږمۍ خاله خوزيات گران يم بيخي دزوی په سترگوراته گوري. او په څانگې هم. زما خوي او کرداري ډير خوښ دي. په دې کار سره به خپل مقصد ته ورسيرم.

يوولسم څپرکي

په لومړي قدم کي ميني د کور ټول مسوليتونه چي ورله غاړې وله ټولو ته يي شاه وروگرزول او هغه يي زما مور ته ورله غاړې کړل. په دوهم قدم يي په کور کي له ټولو سره جنگونه او جنگالونه شروع کړل، که مي مور وه که مي خور وه او که مي وروڼه ول، يويي هم نه دي پرايښي او له ټولو سره به يي په ناحقه جنگونه او جنگالونه کول. په دريم قدم کي يي زما خدمت ته شاه را واپول، زه به يي خوني ته نه پريښودم او بيخي به يي زما پروا نه درلوده. زه به چي کله له مور او وروڼو سره ناست وم دهغوي په مخ کي به يي سپک کړم او هغوي ته به يي کم بنودلم او ورته ويل به يي چي په هغه ښه وروړيا زوي چي تاسي يي لري؟ په څلورم قدم کي يي زما له خپلوانو سره بد چلند شروع کړ او هغوي ته به يي بيخايه او دنه کيدو خبري کولې. کوم څوک به چي زمونږ کور ته د پوښتنې لپاره راتلل، هغوي ته به يي سپکي سپوري کولې او هغوي به يي په راتگ پښيماڼه کړل. زما مور دې ته حيرانه پاته وه چي دا ميني څنگه يو په يو يي ځان ته دومره زيات بدلون ورکړ؟ څنگه يي بي شرمۍ ته ملا وتړله؟ دا خود يره مهربانه او کار يگره نجلۍ وه، په دې اوس څه وشول او څه ټکه ورباندي ولويدله؟ دا نجلۍ نظر شوه که څه بلا ووهله؟ دا هغه کارونه وو چي زما مور او زما ټولي کورنۍ ته ډير ستونزمن تمام شول او په يوه مياشت کي ورڅخه ټول ناراضه شول او هرڅه کونښن چي مي کورنۍ ورباندي وکړ خپل پخواني حالت ته يي نشواي راوستلای. نه په نصيحت لاري ته راتله او نه هم په ويلو پوهيده، لکه پر غوړ لوښي چي سرې اوبه واچوې. همداسي زما د کورنۍ ټول کونښنونه پرميني هيش اثر نه کاوه او نه هم دې خپله اراده بدله کړه. ورځ تربلي يي کوم گرانښت چي دې زمونږ په کورنۍ کي پيدا کړي وه، په دغه يوه مياشت کي يي پوره له لاسه ورکړ. په ټوله کورنۍ کي داسي څوک نه شو پاته چي له ميني څخه به يي ښه راتلله ټولو بده ايسول. ټولو ورڅخه کرکه او نفرت کاوه. مور مي زما حالت زما په کور کي ليدی او تر هر چايي راباندي خوا بده وه. کم وخت به چي چا په ما پسې يوه ناحقه خبره کړې وه نو مور به مي ډير ورباندي خفه کيده. دمور مي دميني دا چلند نور نشوز غملاي يوه ورځ يي خپلي خوني ته وروغوښتم، راته يي وويل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

(زويه! زه خونه پوهيږم چي ميني ولي خپله رويه ته داسي بدلون ورکړ؟ ولي له مونږ سره داسي کوي؟ چا خوبه څه نه وي ورته ويلي؟ چي له مونږ سره دي داسي چلند وکړي؟ اخير دا خوډيره هوبنډياره او کارينگره نجلۍ وه. هغه کارخويي په بلاپسي، نه دي کوي، دا جنگونه او جنجالونه يي څوک نه شي زغملاي. مونږ خو خير ستا سره هم دغسي رويه کوي. تر څو به دا بدنامي زغمو. په ټول کلي کي ددې په اړه خبري کيږي. ټول عالم او جهان راباندي خاندي، دټولو دپسڅند اوريشڅند شولو، بايد يو څه وکړو.)

مامي مورته وويل:

زه خپله ورته حيران پاته يم، نه پوهيږم څه وکړم مورې؟

— نوري خوتولي لاري راباندي بندي شوي پرته ديوي لاري څخه.

— هغه څنگه لارده؟

(— درته ويلاي نشم خوزياته مجبوره يم.)

— حتماً راته ووايه مورې! زه خوستا هره خبره منم او ستا هره خبره ماته ډيره ارزښتمنده وي.

(— زويه! که زما خبره مني نوميږي ته طلاق ورکړه. پرته له طلاقه څخه بله يوه لاره نه لرو. تر څو به ورسره په تکليف يو زما خو چي څه زده وو هغه مي ټول ورباندي وکړل، خوشمه نه شوه او نه يي بدلون وکړ.)

— څنگه چي ستا خوبه وي مورې! زه ستاله فيصلې څخه نه اوږم.

(— زما دغه فيصله ده چي نوري له شره څخه ځان خلاص کړو تر څو د تل لپاره ځني بيغمه شو. که نور څه نه وي هغه يوه گوله ډوډۍ خوبه په ارامه سره خورو. ته بيغمه او سه دستي درته کوزده کوم. بنځه خوييډا کيږي، ددې خواوس دومره هواده چي بيخي څوک په نظر نه ورځي. دابه هم پوهه شي. اوس به دا وايي چي دوي ماته ضرورت لري او هرڅه چي زه کوم څوک به څه نه راته وايي. بس ده ډير مراعت موددې وکړ.)

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

زه ورته ووايم او که ته ورته وایي؟ چي نور دي په مخه بڼه شه. (ته ورته ووايي زويه! ته يي له کوره وباسه. په دې کار کولو سره هيڅ شرم او حيا او ويره هم له چامه کوه او نه هم دا کار د شرم او ويره دی. مایي له مور سره هم خبري کړي دي، دهغې هم همدازما رایه وه.)

بڼه مور يي هم په دې کار کولو سره خوشحاله ده؟

(هو زويه! ټول باندي خوشحاله دي. ما خوشتاپه خاطر تاته نه ويل ځکه ماداگمان کاوي چي ته به ورسره مينه لري او ستابه زړه نه باندي کيږي، خو چي پوه شوم ستاسره هم بد چلند کوي.)

يا مورې! ته خو چي هرڅه راته ووايه زه هغه کوم.

(بس نو همدا نن شپه ورته طلاق ورکړه او خپل کورته يي واستوه ورته ووايه چي نورزما او ستاپه منځ کي دخاوند او ميرمنې هيڅ رسته نه ده پاته. ته پوه شه او کار دي.) مورته مي وعده ورکړه چي دا کار به حتماً نن سرته رسوم او مينې ته به طلاق ورکوم. خپلي خوني ته راغلم او مينې ته مي دمور ټوله کيسه وکړه چي اوس نو په خپل پلان کي کاميابه شولو. کله مي چي مينې ته دا وويل، سړبي سره وگرځيدی او په ځمکه وغورځيده. اوبه مي ور باندي وپاشلي ترڅو بيرته پرسد شوه. سترگي يي له اوبنکوډ کي وي په هغه ډکي سترگويي راته وويل:

اخير خپل هدف ته ورسيدو. څوک راباندي پوهه هم نه شوو مادرته ويلي وو چي ستاپه خاطر هرڅه کولو ته تياره يم که څه هغه زما او ستاجلا والي وي. کاشکي خوزه په اول کي خبره واي. زما ستا دهغه شپې خفگان ډير ارمان دی کاشکي خوزه هغه وخت خبره وم. ته پوهيږي له هغې ورځي راهستي چي تاماته دخانگې په اړه څه ويلي وؤ، له هغې ورځي راهستي سهار او ما بنام ستا سوديوځاي کيدو په ارمان سر توره سرد الله (ج) دربارته ناسته يم. الله جل جلاله دي زما ژوند تا سود او ورو ته درکړي. ترڅو چي ژوندي ياست خوشحاله و اوسئ. زه درته يوه بله لاره بنيم هغه دا چي هرڅومره ژر چي کيږي له خانگې سره کوزده وکړه او هغه وغواړه. وخت به نه په کي باسي. يوه خبره لا درته بله کوم هغه دا چي کله چي دي له خانگې سره واده وکړ او هغه دي کورته راوستله نو به مورته ووايي چي ما په څه خاطر له مينې سره بد چلند کاوه. يوه خبره لا بله درته کوم، خپل

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ورونو ته به دي هم ووايي او خپلو خوندو ته دي هم چي ماولي له هغوي سره بڼه روپه نه کوله او دهغوي زرونه مي ورمات کړل. يوه اخيري خبره لادرتنه کوم، کله چي دي له خانگي سره واده وکړنوبه ورته وایي ستا ډير خيال وختي ته خپل ځان ورته وښيي او ورته وبه وایي چي هر سهاردرته سپيلني دودوي او هره ورځ دي درباندي عطروهي. ورته وایي به چي هرمانبام کله چي بيديدم نوستا سردې په خپلو ځنگانونو کښيږدي او ستا په سرکي دي خپلي گوتي ووهي او په نازناز دي درته ډغيري ترهغو پوري ترخوچي بيده شوی نه يي. دابه ورته وایي چي يوه ورځ څه يوه ثانيه دي خفه کيدل خولا پرلويه لار پيريږده خفگان کولو ته پري نه ږدي. او دابه هم ورته وایي چي ستاد مور ډير خيال وساتي او له خپلي مور څخه زياته ستا دمور سره محبت وکړي او يوه کارته يي پرينږدي ورته وایي به چي زماله خوندو سره به دومره مينه کوي چي زه يي هيره شم او ورته ووايه چي زما د خپلو انوزرونه لاسته راوړه ترخوزه يي هيره شم. له نيږدي گاونډيانو سره به بڼه روپه کوي ترخود هغوي هم زه هيره شم. دا خبري ميني يوپه بل پسې په يوه دقيقه کي راته وکړي او وروسته له دې په غيږکي راو لويدل او زما په اوږه يي خپل سرکښود، دومره په زوره زوره يي راته ژړل چي ماهغسي ژړا په خپل ژوند کي دهیچا څخه نه وه اوريدلې او نه مي هم ليدلې وه. دومره يي وژړل چي زما کميس يي په خپلو اوښکوراته داسي لوند خيشت کړلکه يوجيک او به چي يي راباندي اچولي وي. ماهم خپله حوصله او توان له لاسه ورکړ او په ژړا ورسره سرشوم، خوميني چي کله زما ژړا او اوښکي وليدې نو په خپل بڼايسته او مبارکولاسونويي راپاکولې او هم يي زما اوښکي مچولي اوراته وويل:

ستاله هري اوښکي څخه قربان شم، زه دومره ظالمه شوم چي ستا اوښکي زماله وجي راتوي شوي؟ تا په ما اوښکي توي کړي؟ زه خودي هري اوښکي ته دود او سپيلنی شم. ستاهره اوښکه زما تر ټول ځان لا ډيره بارزبنسته ده، بيا نولي داسي وکړم زما دزرگی سره په مامه ژاره. په مامه خفه کيږه....

لنډه داچي ټوله شپه مودواړو په اوښکو تويولو او ژړلو باندي تيره کړه کله چي سهار شو نوراته وويل:

WWW.LARAWBAR.COM

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

زه نودرڅخه ځم ته به يوه وعده راسره کوي.

— څنگه وعده؟

— دخپل ځان به خيال ساتي.

— دا وعده دي پوره کوم.

— دزړه سره! نور نوراته اجازه راکړه درڅخه رخصتېږم. ته به نه راسره ځي؟

— دا خوا مکان نه لري. ترکوره دي رسوم.

— زما دغه يوه جوړه کالي بس دي، زما ټول شيان ستا وستا تر څانگي قربان دي.

— دغسي زه نه کوم، ټول شيان به درسره وږي؟

— يا!!! يوشی هم دځان سره نه وږم.

— نو معنی دا چي په دې ته نه يې خوشحاله؟

— بڼه نو چي داسي ده يوازي کالي مي راسره وږم.

— سره زره به دي هم درسره وږي.

— هغه يې ستا!!! کله چي دي لاس بند شو، په بڼه به درشي.

— که دي راته پريښودل بيا به راته يادېږي.

— شکر دي خدايه جل جلاله چي دغومره درباندي گرانه يم. بل ارمان نه لرم.

— نو دا خبره دي هم په دې مانا ده چي ته نه يې خوشحاله ترڅو زما څخه جلا شي؟

— اه!!! وږم يې وږم يې. خونور هيڅ شي نه وږم، ځکه نور شيان خوستادي اوراته ټينگېږي به لاهم نه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

_صحي ده. درخه چي خو خوبياهم درته و ايم که دي زړه نه وي زه له دې کاره تيريږم؟ هرڅه به بيرته له سره جوړکړو.

_له دومره زياتو کونښنونو سر بيره لا غواړي بيرته له دې کاره تير شو. په څومره زحمت دې ځاي ته ورسيدو. راځه چي ځونو ر بحث نه سره اوږدوؤ. زه هم ورسره روان شوم او ترخپله کوره مي راوړسول. طلاق نامه مي مخکي لا ورته ليکلې وه او هغه مي ورته په کورکي ورکړه.

دوولسم څپرکی

د مینې طلاق زه ډیر متاثره او بیخي ډیر بی غمگین کړم. په لومړیو ورځو کې دو مره په تکلیف شوم چې غوښتل می بیرته ورشم او ددې کورنۍ ته زما او ددې په منځ کې چې کوم راز و، ټول ورځني خبر کړم، خودامې هم ونشو کړای. مورمې هم ډیره راباندي زهیره وه، په دې چې زه به ډیر زهیر وم واقعاً چې تردریو اوونیو پوري دو مره وځوریدم چې بیا می دڅانگې مینه هیره شوه. دابه می په خیال کې لانه راگرځیده چې مادي یو وخت له دې سره مینه کړې وي. بس نو قدرتي کارونه وه چې زما سره کیدل، مورمې وروسته له څلورو اوونیو څخه راته وویل:

(زویه! زه خونور ستا داځوریدل نشم زغملای چې هره ورځ پرتاباندي تیریري. زه ستاد کوزدې بندوبست کوم. نوره به داغم ته دپای ټکي کنسیردو. داټول غمونه دهغې بې شرمې له لاسه دي، خدای جل جلاله دي داپه ټول ژوند نه بنادوي.)

ماورته وویل:

یامورې! دغسي مه وایه او مه هغې ته څه وایه؟ ملامتي په ما کې ده، زه خپله دغه حالت ته ورسیدم. هغې ته زما په خاطر څه مه وایه.

— څه به لا زه نه ورته وایم. په ټول کلي کې یې سترگي راټیټي کړې. په تا کې یې زړه خوړین کړ. ته یې لا طرفداري کوي؟ چې داسې ټوکړتو کړی و وینم لابه می زړه په سوړ نه شي.

— اوف مورې! داسې راته مه وایه له دې څخه به می هم نور حالت خراب شي. زه له هغې سره اوس هم مینه لرم. کم تر کمه خوزما له وجې څه مه ورته وایه اوس خو ولاړه او خپله سزا یې هم ولیده، نور لا څه په کوي په خوار کې باندي.

— ته ورته خوار کې لاهم وایې؟ خوار کې دي له خوره ووزې. سمه ده چې ته ورباندي خفه کیري بیا به ستا په وړاندي ورته څه نه وایم. چې تیر شول هغه هیر شول. رابه شم خپلي موضوع ته. زویه! د عبد الغفار لورمې درته خوبه کړې، که ستا خوبه وي نو همد اوس به ورشم ستا په مرکه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

باندي دستي يي راکوي. حکه هغوي زمونږ د کور د ژونده خبردي. بنه بي عرضه خلک دي، وړمو هم سره وزي .

مورمي چي ماته د عبدالغفار د لور دا وويل نو د فکرونو دنيا يو وړم خانگي ته ، چي ما خود اهرڅه د خانگي لپاره د خان لپاره قبول کړل ، پرته د خانگي خوزه هيڅوک نه کوم له هغې سره مينه لرم او دهغې لپاره مي مينه طلاقه کړه. دميني په رقم بنځه خوبيا کله پيدا کولاي شم. څومره مينه ناکه ، صبرناکه ، هونبیاره ، دينداره او دا ټول خويونه پکښي وه. هغسي بنځه به هيڅ کله هم پيدا نه کړم ، خواوس بايد له خانگي سره واده وکړم او دا حکه چي د خانگي له وجي څه مي مينه له لاسه ورکړه. بس نورمي دشرم او حيا دروازه ماته کړه او ورته ومي ويل:

موري! که غواړي چي کوزده راته وکړي نو د سپوږمۍ خاله لور خانگه راته و غواړه ، دهغې پرته زه بل هيڅوک نه کوم. دهغوي له کړه وړو څخه مونږ ټول خبريو او بنه درانه کورنۍ ده. خانگه به هم ستا د يرعزت وکړي له وخته سره شناخته يو ، يو بل بنه سره پيژنو. خانگه هم بنه کارنده ده د بنو اخلاقو برخمنه ده او س دي هم بنه خيال ساتي ، عزت دي کوي او په درنه سترگه درته گوري. له هغې پرته به بله بنه نجلۍ په هيڅ ځاي کي پيدا نه کړي.

— خانگه هم بنه نجلۍ ده. هغه مي هم درته خوبنه ده. خوزويه! دا د عبدالغفار لور تر خانگي يو په سله بنيايسته او کارنده ده ، ماليدلې ده او ترتا په دواړو بنه خبره يم .

— موري! زه نور په بنه والي او بنيايسته والي پسي نه گرځم. يوازي او يوازي خانگه غواړم ، که رښتيا درته ووايم ، له هغې سره مينه هم لرم .

— بنه نو چي داسي ده بيا خوشحي ده. زه نه پوهيدم چي ته دهغې عاشق يي؟ بيا خو هغه درغواړم هغه دي نو خوبنه ده؟

— هو موري! هغه مي ډيره خوبنه ده که دي هغه راوغوښتل نو انشاء الله هرڅه به سم شي .

— خير صبا به پروخت ورشم ، هم به ددوي پوښتنه وکړم هم به ورته دا خبره ياده کړم نور نو بيغمه کښينه زه هم وروسته له څلورواوونيو څخه لږ څه خوشحاله شوم. ټول پام مي بيا خانگي ته ور

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

واوبنتی اودهغې دیوځای کیدو په تمه وم. مورمې په داصبا ددوي کورته ورغله. گوري چې ډله ډله
 بنځي ځي اوراځي. داهم له یوې ډلې سره ملگرې شوه او د سپوږمۍ خاله سره کښیناسته. مورمې
 چې سپوږمۍ خاله ته وکتل، سترگې یې له ډیروژرلو څخه تکی سرې شوې وې، خوږغ یې ونه کړ
 اوپه غم کې یې ځان ورسره شریک کړ. یوې بنځي ورته تسلي ورکول ورته ویل یې چې داخوقدرتي
 کارونه دي. ټول به مړه کیږو، هرژوندی روح باعث کیدونکي دمرگ وي. دادې دخدای جل جلاله
 ارمان نه کوي شهیده شوه، ټوله کورنۍ یې ځني خوشحاله وه. دټولوزره یې ځان ته را وړي و. له
 کوچنۍ سره کوچنۍ وه له لوي سره لويه وه. هر مسکین غریب به چې ورته ودریدی دخپلي خولې
 ډوډۍ یې ورنیمي کول اوورکول به یې. ټول صفتونه پکښې وو، الله جل جلاله دي ورته جنت
 ورکړي. دهیچا زړه یې نه دی ازار کړی هرڅوک ځني خوشحاله دي. ستاخوره، مونږته هم له خپلې
 خوږڅخه کمه نه وه. که مو خپله خور مړه شوې وه لابه مودغو مړه ځوانه واي باندي بده شوې. مورمې
 چې له دې بنځه څه داخبري واوریدې، نوپوهه شوه چې د سپوږمۍ خاله خور مړه شوې، نو یې ورته
 ډاډ ورکړ، چې داخوتولي قدرتي پېښې دي، هیڅوک یې له خدای جل جلاله ژوندی نه پاته کیږي
 څوک چې داسې یونښه نوم اوښه صفتونه له ځانه سره یوسي، له هغې به بله بختوره نه وي. هغه دي
 نه دي اوریدلي چې وایي:

(داسې مه مړه چې ته ژاړې خلک ځانه دي... داسې ومړه چې ته ځانه دي خلک ژاړي.) ستاخورخو
 ډیره لایقه اوبختوره وه، هیڅوک یې نه دي زورولي.

سپوږمۍ خاله ورته وویل:

په ښه والي کې یې خبره نه وه، کوچني کوچني اولادونه یې پاته شول، هغه به نواوس څوک پالي
 او هغه به څه کوي. د سپوږمۍ خاله په دې خبرو سره مورمې اونور وښځو ورته وویل:

داخبري مه کوه الله جل جلاله درڅخه ناراضه کیږي. پالونکی،

روزي رسونکی، ساتونکی اوبخنونکی یوازي او یوازي یو الله جل جلاله دی. هغه یې پالي
 اوروزي هم ورته رسوي. هرچاته چې څومره روزي مقرره شوې وي هغومره ورته رسیږي. ټوله خلک

که زه در سره نه وم؟ (ناول)

به ورباندي مهربانه کړي، داسي به يې ساتي لکه خپل اولادونه. يتيم ته خدای جل جلاله څومره حق ورکړی دی، هېڅوک يې حق تر پېښو نه شي لاندي کولای.

لنډه داچې مورمي يوه مياشت د سپوږمۍ خاله کورته هره ورځ ورتلل او ددوي لپاره به يې پيرکي، روغاني او کله کله به يې له ځانه سره ميوه هم وروړه. تر مازيگره به ورسره وه، تر څو فکري يې يوپه بله شي. مور څومې زما د مرکې لپاره ورغلي وه، خود خدای جل جلاله او انسان اراده يوه نه وي. مرکه ولاړه تر څلورو مياشتو پوري وځنډيده. نه مي مور په دې وتوانيده چې ورته ووايه او نه هم ما. څو يوه ورځ مي دا په فکري راوگرځيدل چې د جميل کا کا نيږدې ملگري چې ده ورسره زياته ناسته ولاړه درلوده ووينم او هغه ته ټوله کسيه وکړم، گوندي هغه دا کار سره ورسوي همدا تصميم مي ونيوي او ورته راغلم ځان مي ورته معرفي کړ. خپله کيسه مي سر تر پايه ورته وکړه. هغه د جميل کا کا ملگري چې ولي محمد کا کا نوميدی راته ټينگه وعده راکړه چې زه ورته وایم او دا کار ماته تر هر چا پيراسانه دی.

ما ورته دا وويل.

ډير پام دي وي چې در څخه پوه نه شي. ځکه زه هغوي ته ډير نيږدې شوی يم او په ماباندي ډير باور لري. هسي نه چې د تل لپاره را څخه خوابدي شي. ته به په داسي يو انداز سره ورته وایي چې ما به ورو بڼيه چې دغه هلک خوستاسو کورته ډير ځي او راځي او پرتاهم ډير گران دی، له دغه هلک سره که دوستي وکړې نو نور به هم سره نيږدې شي.

ولي محمد کا کا راته وويل:

زويه! ماتر تا ډير کميسونه زاړه کړيدي. په دې اړه راته څه مه وایه. زه په تا او ستا په مقصد پوه شوم. ته نه غواړي چې خپل باور له لاسه ورکړې. ستا نيت ډير صفا دی څوک چې مين وي نو د هېچا پروانه کوي. نه دعزت پروا لري او نه د شرم. نه د بڼواو نه د بدو. ټول فکري له خپلي معشوقې سره وي چې په هر ترتيب وي بايد هغه تر لاسه کړي. ته مي په دايوه ديد سره سر تر پايه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ويژندلی چي څنگه يو انسان يي. ورځه ماته دوې ورځي وخت را کره بيا وروسته له دوو ورځو څخه راشه ماهم له ولي محمد کا کا څخه رخصت واخيست او خپل کورته راغلم .

ديارلسم خپرکی

کورناست وم چي دمسجد په گویا (لوډ سپيکر) کي مي داتر غوږ شول چي داشرف اکالورپه وفات رسيدلې ده، نن پريوولسو بجو خاورو ته سپارل کيږي، دوستان او خپلوان دي خبروي دا جمله يي دري ځلي تکرار کړل. کله چي مي دا واوريدل يو سوږ اسويلی مي وکينس. اوف مي وکړ چي

خدايه جل جلاله دا څه پيښ شول. داشرف اکالور خوزما ميرمن مينه ده ايامينه وفات شوه؟ حيران پاته وم چي څه وکړم. کورته خويي نه شم ورتللاي او کمک ته خويي بيخي، ډيردوي کورنۍ ته خرمنځي وم. ددوي دکورنۍ يوه کوچني ته مي لاسم نشوکتلاي. بيخي مي پرځمکه تاب نه کيدی، په خپله خونه کي به يوې اوبلي خواته تلم او راتلم. ډيره خوامي بده وه چي داتول زماله لاسه وشول. که مي طلاق ورته نه وای ورکړی نو نن به له داسي يو حالت سره نه وم مخامخ شوی. له ځانه مي کرکه وشوه او پرځان مي لعنت ويل. ساعت ته مي وکتل ورو ورو ديوولسو بجو خواته وخت رسيدی، کله چي يوولس بجې لا پوره شوي نه وې نو مي ځان په يو غټ پتو کي پټ کړ او دهديرې په لورمي حرکت وکړ. په هديره کي ډير خلک سره يوځاي کارکاوه او دميني لپاره يي قبرجوړوي. زه ورته يو گونبه ځاي کښينستم، قبر راته معلوميدی قبرته مي کتل چي دفکر نړۍ يووړم هغه شپواوورځو ته چي زما اودميني واده وو. څه واده مو وو او څومره سره خوشحاله وو. دا په ما ډيره گرانه وه او زه پردې مایي گرانبت او ملگرتيا تر ډيري مودې ونه رسول او دامې په نيمه لار پريښوده. مگريوه داوه چي زما گرانبت يي تر قبره پوري ورسوی. ماته يي گرانبت مخکي هم څرگندوو او س خونو بيخي. پوه شوم چي زما جديي نشو زغملاي. پوه شوم چي له ما پرته ورته ژوند بي مانا اوبي رنگه و. پوه شوم چي زما محبت يي تر تورو خاورو پوري ورسوی. مگريو زه ظالم وم چي مایي دميني هيڅ قدر ونه کړ. مایي احساساتو هيڅ قدر ونه کړ. مایي دپاته کيدو او ورسره دښه ژوند کولو ترڅو چي ژوندي يو هيڅ قدر ونه کړ. مایي منزل ته تر رسيدو هيڅ قدر او پروا ونه کړه، په نيمه لاره مي پريښوده. په نيمه لاره په توره شپه کي مي تنها پرسپيره دښته پريښوده. افسوس زما پر حال مایي ولي په ژوند قدر ونه کړ او ولي ستا له احساساتو سره مي لوبي وکړې. کاشکي خودا قبرنن

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ماته جوړشوی وای. ددې قبرخو اصلي زه لایق وم ته نه وې. ای پرودگار! په دنیا کې خویې هیڅ بنادي ونه لیده، ته یې په قبر کې خوشحالي ورنصیب کړې. د دنیا د توري شپې عوض یې په قبر کې ورته ورکړې. ای پروردگار! ته یې وبخښې. ددې ټول زحمتونه چې په قبر کې ورته ورکول کېږي هغه ماته په ژوند کې را کړې. ای پروردگار! جلاله! تاخپله ویلي دي چې کومه بسخه مړه شي او خاوند یې ځني خوشحاله وي هغه به جنتي وي، ته ورته جنت ورکړې. شاه او خوامي وکتل ځان ته ډیر په قهر وم، ومي لیدل چې د مینې جنازه را روانه ده او د خداي جل جلاله مخلوق په پسي دی ما هم وروغستل او په جنازه کې مي ځان ورگډ کړ. تریو څه ځایه مي ددې جنازه په خپلو گنهارو اوږو راواخیسته. جنازه مي پراوږوده چې د مینې مشر ورور غلام نبي ولیدم را وي غغستل زما څخه یې جنازه واخیسته او سوکه یې راته وویل:

که له ځانه سره بڼه کوي له دې ځایه ځان ورک کړه. بي شرمه بي وجدانه. که د جنازي خبره نه وای اوس به مي دلته د ټولو په مخ کې ټوټه ټوټه کړی وې. په ژوند کې دي څه ورسره وکړل چې اوس یې په مرگ کې ورسره کوي. ورځه په کمه چې راغلی یې په هغه بیرته ولاړ شه. دا ستا مرستی ته اړتیا نه لري. بي ننگه بي غیرته ستا په شان مي تر اوسه څوک نه وو لیدلی. ستا همدردی ته هیڅ ضرورت نشته. زه یې له هغه جنازې څخه پسي راواخیستم. تر کوره مي ژړل چې غلام نبي خور بنسټیا راته ویل. تر مابې ننگه بي غیرته بي وجدانه بي شرمه پردې دنیا بل هیڅوک نشته.

خوارسم خپرکی

دمینې په فاتحه کي مي هم گله ون ونه شو کړاي حکه ويريدم او شرميدم دمینې له ورونو څخه چي پريږدي خودي بې له هغه هم نه نوبياولي ځان ورباندي سپک کړم، دامې دځان لپاره خوبه کړه چي دمینې قبرته ورشم. زړه مي ډير ډک اوددې په حق کي مي ډير ظلم کړی و. هلته چي ورغلم گورم چي دمینې مور او خورناز دانه هم هلته دمینې له قبره سره ناستې دي. له دوي سره زه هم کښيناستم. مور بې راته وويل:

مینه خوتورو خاورو درڅخه يوړه. دلاره بې خپله ځانته خوبه کړه. که بې ستاسره سرتيت کړې واي نونن به دغوتورو خاوروته نه واي تللې. زويه! له کومي ورځي چي تاسي جلا شوې ياست يوه ورځ بې هم له دعانه بې هيرکړې. دې به چي کله درته دعاوي کوله نوزه به ورته خواشني شوم او ورته ويل به مي چي اوس نودعاوي هيڅ مانانه لري. اول به دي بنه ورسره کول. خودې به راته ويل چي مورې! داسي مه وايه هغه اوس هم په ما له ټولي دنيا گران دی. داخوزما ناپوهي وه چي دهغه مینه او احساس مي درک نه کړل. مورې! ته پوهيږي چي زه په فرید څومره گران يم. زه بې درته هيڅ مثال نه شم درکولاي. خوما به دهغه سربيره هم نوره غوصه ورباندي وکړه چي دا خولا درباندي گران و چي په کورنۍ کي دی وشرماوه. ته پوهيږي چي طلاق څومره په يوه کورنۍ باندي بده اغيزه کوي ، مونږدي هم وشرمولو. دې به ماته ويل: مورې! چي تير شول هغه هير شول ، تير يادونه مه راته يادوه. مابه هم دا پرينسوده چي ته پوهيږي او کاردي حکه دا ستا خپله رضا وه. زويه! ترهغه ساعته چي ژوندی وه تاته بې بنيرانه ده کړې اونه بې په سپکه سره ستانوم اخيستي دی.

کله به چي په کورکي ددې سره چا جنگ وکړ نو ستانوم به خامخا ياديدي نو دابه په هغه ورځ دومره خوشحاله وه چي اندازه بې نه کيده.

ماته چي کله دمینې موردا خبري وکړې نورهم پسي وزوريدم. دومره مايوسه شوم چي نور نودمايوسۍ زورهم نه راباندي رسیده.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

خه مي کړي واي او خه مي کولاي شو وخت له وخته تير و، هيڅ په لاس نه راتلل. دميني خورناز دانه چي زما خوبنینه (دميرمن خور) کيده راته وويل:

يوه ورځ ميني ډيري بدې ورځي کولې. دو مړه يې وژړل چي زما د اگمان و چي نوره يې زړه له ډيري ژړا څخه تر خوله راولويږي، نوددې د تسلي په وجه چي لږ يې زړه آرام شي ما تاته سپکي سپوري وکړې چي که تا ورسره ظلم نه واي کړی نونن به ميني دغه حالت ته نه واي راغلي. دا په هغه حالت کي راولاړه شوه اوزه يې داسي ووهلم چي تر هغه ورځي پوري يې زه نه وم وهلي. اه بنه شوراپه ياد شول ستالپاره يې ماته يو ليک را کړی دی، هغه به درته بيا درکړم. ماته چي يې کله د ليک يادونه وکړه، زړه کي مي سکون پيدا شو او د ليک ويلو ته ډير نا کراره شوم. دستي مي نازوته وويل:

کله به هغه ليک ترما پوري را ورسوي؟

— سباماپنښين به يې کورته دروليږم؟

— ياراليزه يې مه. ته يې خپله زمونږ کورته راوړه داسي نه وي چي هغه ليک بل چاته په لاس ورشي. سباماپنښين نه بايد نن ما پنښين يې راته راوړي. سمه ده زه بايد هغه ليک نن وگورم.

— سمه ده. ميني هم ورباندي ټينگار کاوه چي د ليک به زه تر تا پوري رسوم. ته ما پنښين کور يې چي دريې وړم؟

— هوزه حمتاً کوريم اوتاته انتظار.

— زه هم درځم انشاء الله.

موري يې راته وويل:

ستا يو امانت يې مونږ ټولو ته پري ايښي دی.

ورته يې قراره او ناقراره شوم. ژرمي پوښتنه ځني وکړه. مورجانې! دڅه شي امانت؟ ايا دميني امانت دی؟

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

نور ټينگار وروباندي ونه کړ او يوازي مي دنازدانې څخه دليک غوښتنه وکړه ترڅو هرڅومره چې
ژرکيري بايد هغه ترماپښين پوري راوړسوي. هغې هم وعده راکړه چې ما پښين ددوو بجوپه شاه
وخواکي به دميني ليک درته رسوم.

پنځلسم څپرکی

ماپنښن دوي بجې او پنځلس دقيقې وې چې دروازه وټکيده. ژر ور ولاړ شوم، دروازه مي خلاصه کړه. گورم چې نازدانه ده او دميني ليک يې په يو پلاستکي خلته کي اچولی او ماته يې راوسپاره. دستي راغلم خونې ته له خلتې مي راوايستې او په يو پاکټ کي يې اچولې وو، پاکټ مي څيري کړ او دليک په ويلو مي شروع وکړه.

(گرانه او هر ترڅه راتير فريده جانه! روغ صحت او سلامتي دي له پروردگار جلاله څخه غواړم. ستا خوشحالي، خوز ماد ژوند له مهمو هدفونو څخه وه. ماهيڅکله د ځان سلامتي او خوشحالي نده غوښتي، بلکي هميشه ستا په فکر او غم کي يم. زمادي خداي جل جلاله يو لمونځ هم نه قبلوي تر هغو وڅوچي مي تاته ستاد سلامتي او ستاد خوشحالي دعانه وي کي کړې.

خداي (ج) پاک ته هميشه زاري او عجز کوم چې ته خود فريد ټول غمونه، دردونه او بلاوي په ما کړې. په ماکه هر حال وي خيرزه يې قبولم او هر عذاب او غم ته تياره يم. که چيري ستا قسمت زما په لاس واي، مابه ستا له قسمته هغه ټوله غمونه او پريشاني کوم چې ستا په ژوند کي راتلونکي وي، هغه به مي ټولي ځني ايستلي او پرځاي به مي دومره خوشحالي او نيکبختي ځاي پرځاي کړي واي چې د دنيا د هېڅ بل چانه واي. خو افسوس چې دانه شم کولاي. له کمي ورځي چې دي زه کور ته داخيري ځل لپاره راوستلم، هر ما بنام له ځانه سره دا تصور کوم چې ته خو ولاړې بيرته به راځي، دواړي سترگي مي په دروازه کي وي، تر هغوڅو مي اميدنه څيرې تر څو مي چې مور او نازدانه خور د بیده کيدو لپاره نه وي ويلې. دوي راته ډيروا يې چې ته ولي له ځانه سره داسي ظلم کوي، هغه به هېڅ وخت ستا په ژوند کي بيا رانه شي. څه دي ورسره وکړل چې بيرته به درپسي راځي اوس خو هغه رشته کم چې مودر لوده د تل لپاره سره وشليده، بيا به هېڅکله هم سره يوځاي نه شي. ماته چې دوي دا خبري وکړي نو زه ډير زور را کوي چې دوي راته وايي تاله ده سره څه وکړل چې بيرته به درپسي راځي هم، ځکه دوي مي ستاله راتللو څخه نااميده کوي او زه نااميدي په هېڅ ډول نه شم زغملاي. شايد د نااميدي له زوره به کله خبر شوی يې؟ ډير زور غواړي. کله چې پرځاي ويده شم په ذهن کي مي ډير چورتونه، فکرونه او اندېښنې وي. بيخي خوب د دغه شيانو له لاسه نه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

راځي. دومره مي زوروي چي پر سر مي ځني درد شي. د سردرد هم راته پيدا شوی دی خود درد په اړه يې چاته څه نه وایم چي يا خوراته گولي راوړه او ياهم سر را کښي کارې، بلکي دا وایم چي اې خدایه جل جلاله! يوازی ته مي له حاله ښه خبريې چي څومره دردونه راباندي تيريږي، خوزه د ځان په فکر کي نه يم او دادردونه د ځان لپاره قبلوم خوز ماد د دردو عوض فريد ته ورکړه.

يوه شپه ډيره پريشانه وم. مور مي وروڼو او خوندو مي راته ډيري سپکي سپوري وکړې، خو ما به دهیچا پروا نه کوله او نه يې په کيسه کي وم، که څه هم چي دوي زما لپاره د هرڅه باوجود چي دوي ته مي کړي وله زما په گټه راته ډير نصيحت کاوه خو ما يې په خبرو غوږونه نيوه.

يوه شپه بله درته يادوم له ډيرو فکرونو څخه وروسته په ځاي کي ويده وم چي د خوب لږي راباندي زور وکړ او له ځان سره يې يو وړم. خوب مي ليدی چي ته په ما پسې زمونږ کورته راغلی يې ماته وايي چي زه خوله خپل تصميمه واوښتم، بيرته به ولاړ شو خپل کورته. زه درته وایم نو ته ولي له خپل تصميم څخه واوښتي؟ ستا خوشحالي خوز ما له لويولو يو ارزوگانو څخه وه. ته بايد خپل هدف ته په هر ډول چي وي ځان ورسوي. خوته يې نه راسره منې، راته وايي چي ماله ملايانو پوښتنه کړې ده زما او ستا طلاق نه دي صحي. دا ځکه چي په منځ کي مو شرط وو. زما او ستا په منځ کي چي کومه پته موضوع وه له هغې څخه زه ټول خبروم. لومړی مي مور خبروې بيامي وروڼو او خویندو ته وايي، ټول زما او ستا په خوشحاله کيدو سره خوشحاله شي.

له کوره مي راوړې خپل کورته. خو افسوس په کور کي دي مور راڅخه خفه وي، راته وايي:

ته بيا راغلي؟ بيا غواړې چي نوم مي اسمانوته پورته کړې. دا ډيره موده خومي غوږونه درڅخه په کراره وه. خدای جل جلاله دي ورکه کړه، په ښه نه شي پيښه. زه ورته وایم مورې! ما اوس ډير بدلون کړی دی. له دې وروسته به تاته هيڅ تکليف درونه رسوم. داسي به راڅه خوشحاله شي چي زړه ته به دي ونه لويږي. څومره چي مي خپله مور راباندي گرانه ده له هغې څه به لس واري لاري لاري ته راباندي گرانه يې.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

خوموردي زما په خبرو باورنه کوي راڅه ولاړه شې خپلي خونې ته. زه هلته پسي ورشم او ورته وایم چې مورې! ماته یوه موقع لارا کړه، زه دخفگان زغملو طاقت نه لرم له ماسره دغسي مه کوه. موردي راته خواشینې شي له خپلي خونې راووزي په ما پسي، له وینستانومي ونیسي اوزما وستاتر خونې مي راکشوي. زه په همد اکشولو کي ورته دا وایم چې دخدای جل جلاله په خاطر دغسي مه راسره کوه. خوموردي زما یوه خبره نه اوري په کشلو کشلو یي تر خونې راوستم کله چې یي ایله کړم نو دې غوښتل چې راڅخه ولاړه شې، زه یي په پښو کي وروغورځم له یوې پښې یي راټنگه کړم او پسي څکیږم، خو هغه هم کومه گټه ونه کړي ما په خونه کي پریږدي او دا راڅخه ولاړه شي.

زه له ځانه سره ژاړم او کړیږي وهم چې خپله مورمي راباندي ښځه کړي چې مینې کښینه. زه مي دمور په ښځه راکښیښم. ته باورو کړه چې هغه مي په ژوند کي یوه خوږه خاطره وه کم چې ته مي په خوب کي ولیدي.

ډیروخت خوشحاله وم چې گوندي ته همداسي په ما پسي راشي خو...؟ زما به دومره بخت چیري وي، خوشتا خوشحالی به چې را په زړه شوه بیرته به مي خپلي پریشانی ته ځواب ووايه چې ستا خوشحالی زما امید اوحتی زما ژوند هم دی. ماته هغه اووه میاشتي چې له تاسره مي یوځای تیري کړې دټول عمر له ژونده څخه خوږې اونه هیږدونکي وې. زما خط به ته په یو داسي وخت کي گوري چې زه به له دې دنیا څخه ډیره لیرې تللې يم. ته چې خفه نه شې او دا گمان ونه کړې چې مادر سره مینه نه درلوده بلکي دایو واقعیت دي چې ماستا سره زیاته مینه درلوده خوشتاله خوشحالی څخه زیاته نه. ستا خوشحالی زما له مینې څخه زیاته اضافه او ماته با ارزښته وه، نو ځکه خپله مینه مي ستاد خوشحالی لپاره قربان کړه. یوه خبره درته دا کوم هغه دا چې زما او ستاد مینې یوه نښانه پاته ده. زه چې کله حامله شوم نو تاته مي ځکه نه ویل چې که چیري تاته ووايم نوزه خو خیرد ماشوم له کبله به خپله مینه قربان کړې، ځکه اولاد ډیر شیرین وي او د اولاد لپاره مور او پلار هرڅه کولو ته تیار وي، ترڅو اولاد یي سلامت او خوشحاله وي. زه یوه کیسه دا اولاد دگرانست په هکله درته کوم. په یوه زمانه کي یوه ښځه کونډه شوه او یوزوي یي له خپل خاوند ورته پاته شو. کوم وخت چې دا کونډه شوه نو زوي یي ددریو کلونو و. مور یي دزوي دښه تربیه کولو لپاره دهیڅ تکلیف څخه مخ ونه گرز او ده لپاره یي هرڅه وکړل. دگاونډیانو کره یي

که زه در سره نه وم؟ (ناول)

مزدوري کوله، کالي بي پريمينخل، ختي بي ورکولې، وړې بي ورسره شيندلي، خواو لاد بي دي ته پري نښود چي ورڅخه يوه شپه هم وړي ويده شي. همداسلسله روانه وه ترڅو چي دا زوي بي دځوانۍ مرحلې ته ورسيد، ځوان شو. زوي چي بي کله ځوان شو نويوه ورځ دکورځواته روان و، چي يوشيطان ډوله سړي بي وليد له هغه سره ډير سره زر، لعلونه اوياقوت وه. ده چي لعلونو اوياقوتو ته وکتل ورته حريص شو او په فکرونو کي غرق شو. هغه شيطان ډوله سړي په پوه شو چي داچورتونه زما دلعلونو لپاره وهي. نوورته ويي ويل:

که غواړي چي ته هم زما په رقم غني شي نوته راته خپل دمور زړه راوړه زه به درته دلعلونه درکړم. هلک هم ورسره ومنل او ور روان شو په خپلي مورپسي. له ځان سره بي غټ خنجر راواخيستي او مورته راغي مورغريبه بي په شهادت ورسوله، زړه بي ځني ويوست اوپسي را روان شو. په خپلولاسونو کي بي دمور زړه نيولي و. په لاره کي بي پښه له يومنده سره ټکرشو اوورغوځيدی. دی يوي ځواته ولويد او دمور زړه بي بلي ځواته. دی چي کله راپورته شونو دمور زړه پسي گرځيدی دمور زړه بي پيدا کړ، په خاورو ککړ شوي و. په هغه ککړ حالت کي دا دمور زړه بي زوي ته وويل:

_ زويه! خوږ شوی خوبه نه بي؟ يعني وخو غورځيدې. دا ځوان چي کله دمور د زړه څخه دا الفاظ اوري نو سړي خلاص شي چي ماڅه وکړل. خپله مورمي په شهادت ورسول. هغه مهربانه مور چي نورخوپربرده زما د غورځيدو سربيره هم دځان پروا بي ونه کړه اوزماڅخه بي زماد غورځيدو په اړه وپوښتل. نوځان ته ډير په غصه شو. کم خنجر باندي چي بي مور شهيده کړي وه هغه بي له جيبه راوايستی. خپل زړه ته بي مخامخ ونيوي. غوښتل بي چي داخنجر په خپل زړه کي وواهي. خودا کار ونه شو ځکه دمور زړه ورباندي رغ کړل چي پام دي وي زويه! دا کار ونه کړې. خوږخودي کړم اوس غواړي چي سړی مي لاهم کړې. دامي داو لاد دگرانښت کيسه درته وکړه. يواو لاد زه اوته هم لرو، خويوه خبره داده چي ته به هغه تريوه کاله ونه ويني وروسته له يوه کاله بيا ته پوهيږي اواو لاد دي. مامي خپلي مورته ډيري زاري وکړي چي زمالپاره په ژوند کي فقط همدايو کار وکړه ترڅو زما اوستا اولاد ته ښه روزنه ورکړي. که څه هم چي روزنه اوپالنه خويي الله جل جلاله کوي خوشبب بي بيا مونږ اوتاسي يو. نجلۍ ده اوس لا ډيره مينه ناکه ده. نوم مي ورباندي فريده ايښي دی. دانوم مي ورباندي ځکه کنښنود چي ستاله نامه سره مشابهت لري اوماته به داسي ښکاريده

WWW.LARAWBAR.COM

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

کوم وخت به مي چي ددې نوم واخيست لکه تاته به مي چي درنغ کوله ډيره تاته شويده انشاء الله ډيره به نیک بخته لکه ته چي بي دا به هم هغسي وي. خبري راڅخه ډيري زياتي شوې څه وکړم کتابونه ، کتابونه مي په زړه کي دي. راځم خپلي اصلي موضوع ته. زړه راته ډير زور را کوي چي درڅخه ډيره ليري او ډيره ليري شوم ، خوستا محبوبيت مي هم په نظر کي نيولی دی. زه پردې دنيا د و مره بختوره نه شوم چي تر څو سره ژوندي يو يو ځاي او خوشحاله و او سو. دا خو خيره هر صورت ، زه په هغه بله دنيا کي چي حقيقتي او تل پاتي دنيا ده په هغه دنيا کي به دي هيڅوک هم راڅخه وانه خلي. په دې دنيا کي خودي مينه د بل چالپاره ده خو پام دي وي چي زه په هغه دنيا کي ستا دعوه گيره يوازي او يوازي زه يم. ته که هر څو مره مينه له څانگې سره ولري خوزه به دا اجازه هلته در نه کړم ، ځکه زه خو هم حق لرم او حق به مي هلته راپه ځاي کوي. زما په گناه دي الله جل جلاله هيڅکله مه نيسه مادرته خپل حق بڅښلی دی. ستا عذابونه دي پروردگار ټول ماته را کړي. تل مي همداد عا وه هميشه مي دا ويلي دي. د ځان د مريضې په اړه به هم درته ووايم دا ځکه چي کوم سوال درته پيدانه شي. يو قسم مريضې راته پيداشوي وه چي کله به ستا په فکرونو کي ورکه شوم ، په زړه به مي داسي يوشدت درد شو چي هيڅ مي نشو زغملاي ، دهغه درد سربيره به مي هم چاته څه نه ويل. دا درد به په اوونۍ کي حتماً يوار د زړه دروازه راتکول. کله به چي درد زيات شو ، په ځان به نه پوهيدم بي حسه شوې به وم کله به چي پرسد شوم نازو او موربه مي سرته راته ناستې وې او ډيري يخي او به به بي راباندي اچولي وې. دوي به پوښتنه راڅخه وکړه چي څه دروشول مابه ورته درواغ ويل چي د خوب گولۍ مي و خوره هغه لکه چي تاثير راباندي کړي دي. يوه ورځ ددې مرض د معلومولو لپاره روغتون ته يوازي ولاړم. په روغتون کي ډاکټرانو د ټول بدن د کتلو معاينات راته وليکل. معاينات مي بشپړ کړل په معايناتو کي ليکل شوي و چي ماته قلبي تکليفونه پيداشوي دي. د زړه والونه مي وينه بنه نه شي پمپ کولاي او يو وال يي ډيره صدمه ليدلې ده بايد هغه وال ليري شي او په ځاي يي ورته بل نوي وال ولويږي. همداسي راته عصبي او روحي تکليف هم پيداشوي و ډاکټرانو چي معاينات وليدل واقعاً چي ډيره خوايي رابانده بده او هم ډير راته خواشني شول هغوي راته وويل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

ته له ډیر سخت حالت سره مخامخ یی. ولی دی مخکې مونږ ته مراجعه نه کوله؟ خو واری درباندي دزړه حملې راغلې دي او ته نه یی راغلي. حامله هم یی، که دځان پروانه وي درسره داوولاد په خاطر خوبه راتلې؟ زما هم په دي خبرو ډیره خوابده شوه چې کاشکې مخکې ورته راغلي وای، خوبیا به می بیرته له ځانه سره داویل چې گوندي په اولاد می څه ونه شي. لنډه داچې پرځان می هرڅومره ظلم کړي ډیر لږ دی خو پراولاد باندي می ډیر زیات ظلم کړي. زماله حقه څخه خلاصه ده اوزه ورباندي هیڅ حق نه لرم ځکه دیوې بڼه مور حق می نه دي ورکړی، نوزمابه څه حق وي. یوه اخیری خبره به لادرته وکړم هغه داچې زه ستا دکوزدې په انتظاروم، خوتراوسه راته چاڅه نه دي ویلي. زه پوهیدم تراوسه دي کوزده نه ده شوې او ولی یی نه کوي؟ داځکه درته وایم چې لاس ترزني مه کښینه اومه هم له چاڅخه شرمیږه. ستا شرم او حیاخوماته معلومه ده نوکه زما مني اوزماپه قول باندي کوي، هرڅومره چې ژروي داکار خپله سره ورسوه. دځان په خاطر اوزماپه خاطر. که په دې کارکې غفلت وکړې نو په زیان به دي تمامه شي. ترهر کار درته داکار ډیر ضرور دی. خپله مینه په لاس راوړه او خپل مقصد ته ځان ورسوه. نورنوخپلي لیکنې ته خاتمه ورکوم، دخپلي مور اوکورنی دی ډیر خیال وساته ځکه دوي زماله و چې ډیروزه یریدل په خدای جل جلاله دي سپارم چې تیر شول هغه هیر شول. الله جل جلاله دي دتولي دنیا ټول سهولتونه اونعمتونه درباندي پیروزو کړي او په خپل رحمت کي دي غرق وگرځوي. هغه څوک چې ستا په یاد او ستا په نه شتون ژوندی ده))))

ستامینه))))

شپاړسم څپرکي

د مینې لیک ډیرې شپې غمگین کړی وم. د دنیا له ټولو شیانو مې زړه تور شو حتا د ځانگې څخه مې هم بڼه نه راتلل، ځکه زما د غمگین کیدو او بد بخت کیدو یواځینې علت همدا ځانگه وه که مې په ژوند کې نه وای راغلي نو هیڅکله به دا پېښه نه وه پېښه شوي. ځان ته مې ډیره خوا بده شوه دا ځکه چې ځان مې قاتل گڼي او قاتل هم شوم. مینه زماله خاطره مړه شوه او هغه یوازې ما مړه کړه. که مې دهغې گرانښت او مینه درک کړې وای نو هیڅکله به د ځانگې مینې زور نه و راباندي کړی. هر څه چې مې لاسونه سره وټکول هیڅ هم په لاس نه راتلل. اوبه چې تر ورځ و اوړي بیا نه راگرځي. له ځان سره مې دا تصمیم و نیوی چې باید له جمیل کا کا سره هرڅومره چې ژړوي خبري و کړم. مینه خومي له لاسه ورکړه، خدای جل جلاله مه کړه که مې ځانگه هم له لاسه ورکړه نو ژوند به مې لکه څنگه چې تباہ و نوره هم پسي تباہ شي. له کوره راووتلم غوښتل مې چې د سپوږمۍ خاله کورته ورشم او دا خبره ورسره یاده کړم، خودستي مې ارادې ته بدلون ورکړ، ځکه چې ولي محمد کا کامي ذهن ته راغی چې کوم کار مې ورته سپارلی و باید دهغه په هکله خبري ورسره وکړم، دستي هغه ته ورغلم. له هغه سره مې ستړي مشي وکړه او وروسته مې پوښتنه ځني وکړه. ولي محمد کا کاراته وویل:

— ځوانه! افسوس چې تا ماته ډیر ناوخته خبر را کړه. زه ستا په کار کې شاته پاته شوم. البته ته به هم تر اوسه نه یې ورباندي خبر شوی چې هغه د جمیل کا کا لور یې خپله دوروزوی (وراره) ته ورکړې ده. ما ستا په اړه ورسره زیات مجلس وکړ او ستا پوره سپارښتنه مې ورته وکړه خو جمیل کا کا راته ویل چې ته ماته دیو داسي کار وایي چې هغه شوی دی یعنی ما خپله لور خپل وراره ته ورکړې ده. که مې هغه ته نه وای ورکړې نو دغه هلک کم چې ته یې راته یادوي هغه ماته تر ټول جهان او تر خپلې لور هم گران دی. هغه زما په کور کې زما د کور ټول واک لري.

ما چې کله دولي محمد کا کا څخه دا واوریدل، زړه مې درد شروع اوله خولې مې غټه چغه ووتل. دا خبره مې نشوای زغملای، ټول حواس مې له لاسه ورکړل. دولي محمد کا کا په اوږه مې سرکښینو دی نوره ځان نه یم پوهیدلی. په روغتون کې وم چې پرسد شوم. ولي محمد کا کا

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

او خپله مور مي سرته ته ولاړول. حيران پاته شوم اوله مور څخه مي زما دبستر كيدو د علت پوښتنه وكړه چي زه ولي دلته په روغتون كي يم؟ مور مي راته وويل:

زويه! پرون ډيره تيزه گرمي وه، ته لمر وهلي وې ولي محمد كاكاته يي گوته ونيول كه دغه حاجي صاحب نه واي خداي (ج) خبر ترڅو به هلته يوازي پروت وې؟ هغه له هغه ځايه راوستی وې تر روغتون پوري، بيابې زه هم درباندي خبره كړم. كله چي مي ولي محمد كاكاته وكتل نو هغه راته سترگه ووهله او خپله گوته يي په خپلو شونډانو ونيول چي رغ مه لره. وروسته پوه شوم اورا په ياد شول چي ولي دغسي شوی وم. غوښتل مي هلته خپلې مور ته ټوله كيسه وكړم خوبيرته مي خپلي ارادې ته بدلون وركړ چي ولي مي مور راسره په دې خفگان كي شريكه كړم نو ټول خفگان مي يوازي پر خپل زړه تيراوه. له ولي محمد كاكاخه مي زياته بخښنه و غوښته چي زه يي تر روغتون نه رارسولی وم. دمور سره مي كورته راغلم. هغه راته ددباندي دزياتو وتلو ممانعت وكړ. ماهم ورسره ومنله چي بيا به په گرمي كي ډير دباندي نه وزم. خپلي خوني ته راغلم، ډير مي زړه ډك ؤ اوله خپل قسمته څخه ډير خفه شوم چي له څومره سختو حالاتو سره يي مخامخ كړم. خير په هر صورت ځان ته مي دغومره ځوانه وه بده خومينه مي زياته ارمان وه چي هغې زما د خوشحالي لپاره خپل ژوند ماته صدقه كړ، مگر ماهم هغه له لاسه وركړه او هم ځانگه.

د دنيا بد بخترين شخص مي خپل ځان وگڼي چي له هر څه نه پاته شوم. هره لحظه به چي راته يادیده، ډير به زوريدم، بيخي مي له ژونده څخه كركه او نفرت كیده. غوښتل مي چي ځان وژنه وكړم تر څو له دې ستړي ژونده څخه ځان خلاص كړم. يو خوا د ځانگې وركول زورولم او بل ځاي دميني معصومي مظلوميت او انسانيت، چي زما لپاره يي څومره تكليفونه پر ځان قبول كړل، تر څوزه له ځانگې سره واده وكړم مگر ما او هغې چي كوم پلان سره جوړ كړي و، دواړه پكښي ناكام شوؤ. ډيره سخته ورځ وه چي هغه په ماتيره شوه. د ځان وژني پلان مي پرېښودي چي كه ځان وژنه وكړم، نو په دنيا كي خووم محرومه په اخيرت كي به هم ناكام يم او عمري ابد به په دوزخ كي يم، ځكه چي د ځان ساتل هم فرض دي، كوم څوك چي خپل ځان په قصد سره و وژني نو هغه شخص خداي جل جلاله هيڅ وخت نه بخښي او نه هم درحمت په نظورته گوري. يو خومي دهمدې لپاره چي ځان ساتل فرض و، ځان وژنه ونه كړه او بل مي خپله لور فریده چي مورخويي له دنيا څخه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

سترگي پتي کړې او چي پلاريې هم نه وي نوبه داغريبه له دواړو (موراوپلار) له ميني خخه بي برخه پاته شي، داهم ددې علت شو چي له دې کاره خخه تير شوم، کني نورخومي ژوند هسي لکه دسپين سرو اوسپين رپرو خوب په شان و، فقط دسرلگيده وه اوبس. دري خلور ورځي مي په همدې خپگان کي تيري کړې، نه راسره چاخوا خوږي وکړه اونه ما څوک دځان په حالت خبرول. يوازي اويوازي مي قلم او کاغذ په حال خبروه اويوازي دوي وو چي زما خوا خوږي بي کول. په اخيرکي مي ځان ته پام شو چي دازه څه کوم او څه گټه راته لري؟

يوه شپه له کوره خخه راووتم اودڅانگې دکور په لور روان شوم، که څه هم زړه خومي نه کيدی چي ولاړ شم خوبيا هم دهرڅه سربيره ورغلم، چي ور به شم يو خوبه مبارکي ورکړم اوبل داچي په دې به دوي نه خبروم چي زما نوبه څانگه دومره خوا بده شوه او خاص مي راشه درشه درسره دڅانگې په خاطر وه، هرڅه مي هيرکړل او ورغلم. جميل کا کامي په راتلو ډير خوشحاله شو، بڼه راغلاست يي راته وويل. سپورمې خاله مي هم په راتگ خوشحاله شوه، خو څانگه راڅخه پته شوه اودپتيدو علت يي هم همدا وه چي راڅخه وشميده. نجوني نود واده تر وخته دومره شرميږي چي ددوي نوداخيال وي لکه ټوله نړۍ چي دوي ته گوري اودا ورته وايي چي تاخوهم کوزده وکړه اوتول ورته دځاوند نوم اخلي اودا دخپل ځاوند دنوم په اوريدو سره شرميږي. ماجميل کا کا اوسپورمې خاله ته دڅانگې مبارکي ورکړه. له ډيرو خبرو کولو وروسته جميل کا کا راڅخه پوښتنه وکړه راته وويل:

(_فريده زويه! د ولي محمد کا کا په نامه سره څوک پيژني؟) زه يي په مطلب پوه شوم چي هغه خو ورته وييلي دي نومي ځان ناگهانه کړ او ورته ومي ويل:

_ولي محمد کا کا څوک دی؟ يا زه خود ولي محمد کا کا په نوم څوک نه پيژنم ولي؟

(_بڼه نوزه به يي درته وبنيم. هغه زما ملگري دی په بازار کي هوتل لري اوزه کله نا کله هلته ورسره چاي خنيم. زما ډير خيال ساتي او واقعاً چي زه ډير په گران يم. خو ورځي مخکي يي ماته ستا په اړه يوڅه وويل. زه حيران پاته وم چي دي نوتاڅه پيژني، خو وروسته مي فکر وکړ چي کيداي شي چي تاسي هم سره پيژندگوي ولري.)

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

— شه شه... زما په اړه يې څه درته وويل؟

— ماته يې ويل چې دوستي ورسره وکړه. ستا د يرسفت يې راته وکړ. چې زه د اهلک پيژنم. سپوږمۍ خاله په خبرو کي راگډه شوه، راته ويې ويل:

(دده صفت نو څوک نه کوي. الله جل جلاله دی سرلورې لري. خپلوان يې دي او که دوستان يې دي ټول ورباندي نازيږي.) زه ددې خبرو په اوریدو سره يوڅه تر تاثير لاندې راغلم او ورته ومي ويل:

داخو ستاسو پيروزوینه ده. کني ماخوداسي کارنامې نه دي پرايښي چې زه دي په هغه دصفت کولو وړ وگرځم.

جمیل کاکا راته وويل:

(دصفت کولو وړ خوسل په سله کي يې. ماته ارمان په دې دريږي. کله چې مي څانگه ورکول ولي مي له تاسره مشوره ونه کړه او بل مي ولي تاته پام نه شو. په دې کار کي زه ډير درباندي ملامت يم. ځکه ته خواوس يې کوزدې وې او ډير زيات تکليفونه او زحمتونه دي وليدل. زه دي دکور په ټولو مشکلاتو خبروم، خوبيا دهغه سربيره مي هم هيڅ درته پام نه شو. څانگه خوستا ورو.) زه ددې خبرو په اوریدو سره نور هم غمگين او پريشانه شوم چې زه دومره ورباندي گران وم او مایوه ورځ هم ورته ونه ويل، دزړه له درده مي ورته وويل:

خبرده جمیل کاکا مونږ او تاسي خود پخوا سره پيژنوښه وخت موسره راتير کړ. داد نصيب خبره ده. ترکمه ځايه چې زه پوهيږم هغه ستا وراره هم ښه هلک دی. دوي دي خدای جل جلاله خوشحاله لري. مونږ او تاسي خولکه ديوه کور داسي يو سره. ستا سودرد، زما درد دي او زما درد ستا سودرد دی. زما واده کولو ته هيڅ زړه نه کيږي او نه مي په خيال کي و چې زه دي بيا په ژوند کي بل واده وکړم. ځکه لومړی واده مي هغسي شو چې تاسو ټول باندي خبرياست او زما دغه گمان و چې ټولي ښځي به هغسي وي. سپوږمۍ خاله راته وويل:

(زويه! هره ښځه نو هغسي نه وي. هغه بي شرمه وه چې ستا سره يې سر نه ټيټاوه. هسي بل واده کوه ته خونه پوهيږي، ستا مور خوماته را معلومه ده، چې په تاڅومره زور يږي. که زما دا مني هرڅومره

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

چي ژروي واده وکړه. ته چي په خوانی کي داسي مایوسي اوناھيلي کوي نوپه راتلونکي ژوند کي خوبه بيخي لیونی درخه جوړوی.

جمیل کاکاهم راته وویل:

هو فریده زویه! دغسي خوده بنځه هم کور جوړولاي شي هم بي خرابولي. ټولو ته په یوه نظر مه گوره. ماته په دې ځاي ډیرارمان راځي چي کله ماته ولي محمد کاکاستا په اړه دغه دوستي بیان وکړ، زما درته پام شو او ډیر پنبیما نه شوم چي ولي مي تاته پام نه وو.

د جمیل کاکا او سپوږمۍ خاله له خبرو څخه ډیر متاثره شوم چي ما ولي یوه ورځ له دوي سره د څانگې په اړه څه ونه ویل. زه خو پر دوي ډیر گران وم، دادی دوي خپله په خوله راته وویل. وخت له وخته تیرو، موضوع مي بلي خواته واړول او نوري کیسې مي ورسره شروع کړې. تر ډیره وخته له دوي سره ناست وم، په اخير کي مي له دوي څخه اجازه واخيسته ترڅو خپله څانگې ته مبارکی ورکړم.

د څانگې خوني ته ورغلم، زما نوډا گمان وچي څانگه به راڅخه شرمیږي او بيخي به زما مبارکي ته ځواب هم ونه وايي، خو هغسي ونه شول کله چي زه څانگې وليدم له خپله ځايه را ولاړه شوه او مخامخ يي ماته راوغستل. په غاړه کي يي لاسونه راواچول او دومره يي راته وژړل چي زه يي هم ژړا ته مجبوره کړم او مامهم ورسره ژړل.

و خدايه جل جلاله دهغې ورځي له خوند، درد، اوافسوسه څخه، چي ما په خپل ژوند کي دا دري شيان يوځاي نه و سره ليدلي. خوند يي دا وه چي لومړي ځل وچي زما په غاړه کي څانگې لاسونه راواچوله او زه يي په غيږ کي ټينگ کړی وم. درد په دې کي وچي څانگې راته ژړل او په ژړا کي يي راته ويل چي زه يي داسي يو هلک ته ورکړم چي هغه ډیر بي لاري هلک دی. اوافسوس يي بیا دغه وچي څانگې راته ويل چي زما در سره مينه وه او ته مي په مينه تراخيره ونه پوهيدې. انسان په ژوند کي دڅه ډول حالاتو سره مخامخ کیږي بيخي څوک پوهیږي نه. د حالاتو پیژندل هم گران وي، داځکه چي ماڅه گمان کاوه، وخت او قسمت راسره څنگه لوبه وکړه. زه له دې څخه شرمیدم

WWW.LARAWBAR.COM

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

چي داسي نه وي دوي راباندي غلت گمان وکړي ، چي دوستي او راشه درشه دي تردې ځايه وه . او د دوي راسره څومره زړه غوښتي . زما هم د صبر کاسه ډکه شوه او خپل دزړه ټول رازونه مي ورسره شريک کړل ، چي ماخوله معشومتوبه درسره مينه درلوده ، خو حالاتو مي خوله راپته کړې وه ، هيڅ مي نشو ويلاي . زما دې خبرو ته څانگه حيرانه پاته وه او راته يې وويل :

_ دا تا څه وويل ؟ ته بيا هغسي ووايه ؟

_ ماهغه څه درته وويل چي بايد ډير پخوامي درته ويلې واي .

(_ په ژړه خونې ډول) ته رښتيا وايي ؟

_ که به دروغ درته وایم زما ايمان دي دهندوشي .

_ زه دي ولي نه خبرولم ؟

_ په دې خاطر چي ډيرويريدم چي راته ځاين ونه وايي .

_ په دې کي خيانت نه ځاييږي ؟

_ خپله مي ډير کونښن وکړ خو ضمير او وجدان مي راته دا اجازه نه را کول .

_ اوس دي ولي راته وويل ؟

_ تروس مي تير شول ځکه تا هغه ټولي بندي لاري راته خلاصي کړې او ما هم دومره جريت پيدا کړ ترڅو نن درته ووايم .

_ څه گټه دي وکړه چي پته خوله وې ؟

_ هيڅ گټه مي نده کړې پرته له زيانه .

_ کله چي دي ميني ته طلاق ورکړ . څلور شپې مي درپسي ژړل او تر سهاره به په دعاوو درته ناسته وم . دومره بڼراوي مي ميني ته کړي چي تراوسه به هيچانه وي ورته کړي .

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

— هغه دښراکولو لایقه نه وه. گناه زما اوزما دمحبت وه.

— په دې کې بیاستا څه گناه کیدای شي؟

— هغې زما سره زیاته مینه درلوده او په دې خبره شوه چې زه له تاسره زیاته مینه لرم. هغې زما لپاره خپل ځان قربان کړ.

— یعنی څنگه قربان؟ په دې زه نه شوم پوه. ایا هغې له ما څخه هم زیاته مینه درسره درلوده؟

— هو. هغې غوښتل چې زه له تاسره واده وکړم، ټول پلان یې خپله راته جوړ کړ او هرڅه یې زما اوستا لپاره وکړل. دغه یې دزیات محبت او مینه کولو علامې دي. خپل ځان یې زما له وجې بدنامه کړ او زما دنه شتون په صورت کې یې خپل ژوند ته دپای ټیټکی کینود.

— یعنی دې چې هرڅه کول هغه ستا سودد وارو پلان و؟

— هو! دازمونې پلان و، کامیابه شو خو ژر ناکامه.

— ولې ناکامه شو؟ دا خوستا گناه ده. څومره موده وشوه چې هغې ته تا طلاق ورکړ. او څومره موده دهغې دمرگ شوه لیکن تا بیا هم ماته په دومره زیاته موده کې څه ونه ویل؟ زه خو خیر زما مور او پلار ته خوبه دي ویلي وای؟

— مورمې یوه ورځ ددې کار لپاره ستا سوکورته په مرکه راو لیږل، خوافسوس چې په هغه ورځ ستا خاله مړه وه او دې هیڅ نشو ورته ویلای.

— ماته خوبه یې ویلای شول؟

— خبره هم داده چې درته ویلای یې نه شول.

— تا خپلې مورته ویلي وؤ چې ته له ماسره مینه لري؟

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

— دمینه په اړه مي ورته څه نه دي ويلي خودامي ورته وويل چي ماته يوازي څانگه راوغواړه. هغې راته بل ځاي پيدا کړی و خومادهغې ځاي رد کړاوته مي وروښودې.

— ښه ستا اودمینه ترمیخ دومره کیسي تیري شوي؟

— هو! دومره کیسي موپه منځ کي تیري شوي.

— اه نو چي دومره کیسي مو ترمنځ تیري شوي دي، بیا زه هم یوې قربانی ته تیاره يم.

— څنگه قربانی ته؟

— داچي تا اومینه زمالپاره دا قرباني ورکړه نوزه هم غواړم چي ستاسولپاره یوه قرباني ورکړم.

څنگه قرباني کول غواړي؟ داسي خوبه نه وي لکه مینه چي خپل ځان قربان کړ. زه نه غواړم چي ته هم خپل ژوندله لاسه ورکړې؟ ځکه زه دمینه قرباني مرگ ته ورسولم او که تا هم خپل ځان مړ کړ نو په دي پوه شه چي زه به هم درسره مړ يم.

— یا هغسي نه کوم او نه هم ځان وژنه کوم، بلکي خپل پلار، مور او خپل ټول دوستان له لاسه ورکوم. زه غواړم چي ستاسره وتبستم. هري خواته چي مي بیا يي درسره ځم. زه نه غواړم چي له هغه لوجک (اکازوي) سره واده وکړم. زه دڅانگې ددې خبروپه کولو سره ډیر تعجب او ډیر زیات حیران کړم، لکه دپان او پیرانگ په منځ کي چي راغلی وم. کله چي څوک دپان او پیرانگ په منځ کي شي نو دي همیشه توکل په خدای (ج وکړي. غوښتل مي چي دڅانگې پلان قبول کړم او ورسره یو داسي ځاي ته ولاړشم چي هلته هیڅوک نه وي. یو داسي ځاي ته ولاړشو چي یوازي او یوازي زه او څانگه واوسو. په ژوند کي خومي هیڅ دخوښی ورځي ونه لیدی؟ همدا مي وار دی بیاراته داسي موقع نه پیدا کیري. ماخو همدا سي غوښتل او و داسي موقع ته ډیر پخوا تری وم، څانگه هم راسره خوشحاله ده، او کوم بدکار هم نه دي چي زه یي کوم، ځکه دا حق راته اسلام راکړی دی چي کله دواړه طرفه (هلک اونجلی) سره خوشحاله وي نو واده دي سره وکړي. یعنی ددواړو خواوو رضایت مهم دی.

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

بل دا داسي يوپشنهاد و لکه څوک چي د درياب په مابين کي ډير ستومانه اوزيله شوی وي او ساحل ته درسيد و لپاره ډير ناقراره په دې وجه وي چي طوفان هم پسي رااخيستي وي، نو هغه څوک به په هغه حالت کي څومره ناقراره او ناارامه وي. خو کله چي دميني دليک هغه جملې ذهن ته راغلي چي راته يي کي ليکلي وو چي، زما اوستا يوه لور شته. دمورد ميني خوشه پاته خود پلار له ميني څخه يي مه بي برخي کوه. دپلار مينه ورته ضرور او حتما ورکړه. پر هغه ظلم مه کوه زماله خاطر هغه خوشحاله و ساته، چي زه در څخه خوشحاله شم. زما لپاره که ته هر څه کوي اوزما هيله راپوره کوي نو زما لور ته پوره مينه ورکړه، کله چي دي داسي وکړل نو هغه وخت پوه شه چي زه ستا څخه خوشحاله يم. دستي مي خپلي مفکورې ته بدلون ورکړ او څانگې ته مي وويل:

اوس ډير ناوخته شوی دی، کاشکي خودا کار ستاد کوزدې له کولو څخه مخکي شوی واي؟ نه به چا راپسي خبري کولي اونه به څوک زما اوستاد دې کار مخالف وله. اوس خويوازي ستا اوزما دکورنۍ بدنمي نه بلکي ستا داکا دکورنۍ بدنمي هم ده. خلکو ته به يومضمون جوړ وي، ډول ډول خبري به راپسي کوي، ټول به لعنت راباندي وايي. خير ما خو قرباني ورکړه ته يي هم دموراو پلار د خوښي لپاره د اقرباني ورکړه، دهغوي زړونه مه ورزخي کوه، دهغوي پوره خيال ساته چي خداي (ج) ستا خيال وساتي. موراو پلار د ډير حق درباندي لري. زه به درته دموراو پلار په اړه يوه کيسه وکړم هغه داچي يوصحابي مبارک د پيغمبر (ص) په حضور کي حاضر شو اوله نبي عليه السلام څخه يي دنیک عمل اونیک کار کولو پوښتنه وکړه چي زه دهغه په کولو سره زيات ثواب اواجر ترلاسه کړم. نبي عليه السلام ورته وفرمايل:

چي دمور خدمت وکړه. صحابي بيا پوښتنه ځني وکړه چي وروسته دمور له خدمت کولو څخه بيا؟ نبي عليه السلام ورته بيا وفرمايل:

چي بيا هم دمور خدمت وکړه. صحابي بيا پوښتنه ځني وکړه چي بيا دهغه د خدمت کولو څخه وروسته؟ پيغمبر عليه السلام بيا ورته وفرمايل:

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

بيا دمور صحابي بيا پوښتنه ځني وکړه چې بيا دهغه وروسته هم؟ نبي عليه السلام داخل ورته وفرمايل:

چي بيا دپلار مور او پلار دومره حق لري. څومره تکليفونه چي دوي زمونږ سره په کوچنيوالي ايستلي دي بايد چي اوس مونږ ورسره د غومره تکليفونه وباسو. که څه هم چي ددوي حق هيڅکله يو اولاد نه شي پرځاي کولاي. او يوه بله خبره خولا داده چي زه يوه لور لرم، غواړم چي هغې ته ښه تربيه ورکړم او دهغې لپاره يوبڼه پلار و اوسم. او دادميني همدا يوه اخيري غوښتنه او هيله وه، چي زما لور ته به ډيره مينه ورکوي، ځکه اولاد تر هر چا دمور او پلار ميني ته ضرورت لري. مور خويي ځني ولاړه او دامظلومه او معصومه يي اوس ماته راپريښودل. ما چي کله ورته دخپلي لورد درلودلو څانگې ته وويل نو داهم حيرانه شوه چي لور دي بيا دکمه شوه؟ پوښتنه يي راڅخه وکړه چي ولي دي مونږ نه خبرولو چي لور لري؟

زه خپله هم په خپله لور نه وم خبر. دا خبر راته دميني دمرگ وروسته را ورسيد.

بيانو چي داسي ده زه دي دلور پوره حفاظت کوم. دهيچا پروا به نه کوو. خيږده چي هر څوک هر څه وايي ودي وايي. زه اوته خو پاکه مينه سره کوو، په دې کي به نو خلک ولي لعنت راباندي وايي او ولي به مو کورنۍ بد نامي شي. زه اوته چي سره خوشحاله يو نو نور څوک ما اوتاخه کوي. زه به مي له مور او پلار سره دابحث شريک کړم. زما مور او پلار ډير مهربانه دي، هغوي راته حتماً اجازه ددې کار راکوي او په دي کار کولو سره رضا کيږي.

پام کوه چي دا کارونه کړي. ته خوپه دې لاهم نه پوهيږي چي څه کوي؟ ستا مور او پلار خوپه ما ډير گران دي، زه نه غواړم چي ددوي زړونه ورمات کړم. زه چي په کم مقام کي ددوي دزړونو کرار لرم هغه راته بس دي. که تا دا کار وکړ نو هغوي خوداگمان کوي چي زمانيت ددوي لپاره خراب و او په يو مقصد مي ورسره ورځي او شپې تيروي. هغوي ستا په ورکولو څومره خوشحاله دي اوستا لپاره څه نه کوي؟ ددنيا له حالتو سره ته نه يي بلده او نه درته معلوميږي. ددنيا حالت اوس ډير بل ډول دي. خلکو بدلون کړی. او رواجونه بدل شوي. له هيچا سره دميني کولو قدر نشته. خپلوي له منځه تللي. دوستي نشته، محبت نشته حتّٰی وروروي، ايمانداري او خواخوږي لاهم نشته

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

چي اوردې اخیستي وي څوک به درباندي اوبه وانه چوي ، دابه وايي چي ده خواور اخیستي دي . داسي نه وي چي زه يې هم ځني واخلم . ستا زړه خو پاک دی ته دخلکوله زړونو نه يې خبره زه درسره راضي نه يم په دې کار کي . دامينه به پرهمداځاي سره بيرته هيره کړو اوداسي به يې وگڼولکه يو ليدلی خوب .زه د

الله جل جلاله له درباره درته خوشحاله اوسو کاله ژوند غواړم . انشاءالله چي له واده وروسته به ستا داکازوي ډير بدلون وکړي ته په دې مه خفه کيږه چي ستا مينه ، محبت ، مظلوميت ، انسانيت ، شرافت اوصداقت چي وويني نوزه په دې باور لرم چي حتماً به بدلون کوي . بياهم درته مبارکی وایم اوځان ډير گرم اوملامت بولم چي خپل دميني اظهارمي درته ونه شو کړاي .

نورنوماته اجازه راکړه هر وخت چي دي کوم شي ته ضرورت ونوماته به داسي وايي لکه يومشروورته چي وايي . له دې وروسته سره وروراو خوريو . زه ځان ډير بختور پدې بولم چي ستا په شان خورپه ژوند کي لرم . د اخيري ځل لپاره مويو وار بيا سره په غيږ کي ونيول اوترهغووموسره ژړل ترخوزه يې له خوني راووتلم .

کورته ځني راغلم خودځانگې داخبره مي هيڅ نه هيريده چي ويل يې (ماخودي خداي جل جلاله په ټوله عمر بيا نه ورولي ، دخپل هيواد يوه ثانيه ژوند دهغه ځاي دلس کلونو ژوند څخه بهتره دی)

اوولسم څپرکی

د خانگي له کوره سيده راغلم دميني زيارت ته. له قبره سره نيردې ورته کښينستم ، خپله کسيه مي په داسي يو حال کي ورته کول چي له سترگوڅخه مي اوبنکي داسي جاري وي چي ما په هيڅ ډول نشوای کولاي چي و دروم اونه مي خپل ځان قابو کولاي شو. ورته ومي ويل چي زه خوستا خبره په خپله مينه کي ناکامه راغلم هم مي ته له لاسه ورکړې او هم مي څانگه. ستا خبري مي ونه منلي او په خپل کار کي مي ډير څنډه وکړ. تا چي څه راته وييلي وؤ هغسي مي ونه کړل. زه په ټولو پلانو کي شاته راغلم. زه اوس بيخي يوازي پاته يم او هيڅوک د خواخوږي لپاره نه لرم. هيڅوک مي د زړه درد نه شي احساسولاي. کاشکي چي ته واي او يوه مشوره دي راته راکړې واي. تاته ډير ضرورت لرم خوته نه يي راسره. اې زما ميني زه مي خپل وجدان ته ډير ملامت يم. زه مي خپل ځان ته لا ځوابونه نه شم ورکولاي. ته خويوار له دې تورو خاورو څخه سرراپورته کړه او يوه خبره راته وکړه. زه تباه شوم برباد شوم خوار شوم.

له ډيرو هڅو وروسته پوهيدم چي کله له خاورو څخه سر راته پورته کوي له قبره مي خپل سر په داسي حال کي راپورته کړ چي ډير مايوسه، نااميده او ناهيلي وم ترخپله کوره مي ځان په ډير تلکيف سره راوړسوي.

د امي د ځان لپاره وظيفه وگرزول، هر سهار به چي کيدی ما به له ځانه سره ترموز او گيلاس راوړی او دميني په زيارت باندي به مي چاي څښلې. هم به مي زيارت کوی او هم به مي دخپل ژوند خوږي او ترخي خاطرې له ځانه سره ددې له قبره سره ليکلې.....

. ملگری اصف چي کله زما ټول ژوند چي د کاغذ پرمخ ليکلی و ولوستی او په هر څه خبر شو. دستي يي راته خپله خوبينه پرته زما او زما د کورنۍ د اجازې څخه راغونښتې وه. زمونږ کورته راغلی و ، زما سره يي په غير سترې مشې وکړه. دو مړه يي راته وژړل چي زه حيران پاته شوم چي څه شوي دي ورباندي، خو کله چي يي راته وويل چي ظالمه دو مړه زحمتونه دي څنگه يوازي زغملاي شول. زه

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

دده په خبرو پوه شوم چې زماد خاطر اتو کتابچه يي لوستې ده. له ځانه سره يي دخپلي خوبنې له کوره راته ستن اوتار راوړي وله. ماته يي وويل:

ته خو يو وار خپله مور راخبره کړه.

زه حيران پاته شوم چې زما مور څه کوي. پوښتنه مي نه ده ځني کړې. مور مي ورته راخبره کړه. کله چې هغه ورته راغله له کڅوړې څخه يي ورته ستن اوتار راوايستل او ورته وريي کړل.

ورته ويي ويل:

دا د فرید ستن اوتار دی. او ماد هغه لپاره ستا سودا جازې پرته خپله خوبنینه و غوښته. مور مي همداسي موقع پر اسمان غوښتل خو خداي جل جلاله ورته په ځمکه ورکړل. د اصف ددې کار په کولو زياته خوشحاله شوه، دومره خوشحاله وه چې بيخي نه پوهيده چې څه وکړي. ستن اوتار يي له فریده واخيستل او کورته ولاړه.

وروسته فرید راته خپله د خاطر و کتابچه بيرته راکړه اوراته وويل:

زه خو وعده خلافه شوم چې ستا کتابچه مي ولوسته.

که نور ياد اښت دي کي ليکئ، نو ما پکښي هيرنه کړې او يوه غوښته لادا درڅخه کوم چې دابه حتمي او ضروري ترچاپه رسوي.

26-11-2011

پای

که زه درسره نه وم؟ (ناول)

د لراوېر برېښنايي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراوېر ویبپاڼې په برېښنايي کتابتون کې زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کې مطالعه کړئ .
د لراوېر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي:

- اسلام او مذهب
- ساينس او تخنيک
- سپورټ او روغتيا
- تاريخ او سياست
- هنر او ادبيات
- د ماشومانو لپاره
- بېلابېل آثار

www.Larawbar.net/library

WWW.LARAWBAR.COM

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**